

Απομνημονεύματα
Κυριου Γεωργίου Βραχάκη

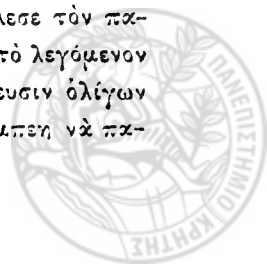
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

==000==

Χρεωστῶ νὰ ἱστορήσω μίαν ἀπὸ τὰς τύχας τοῦ βίου μου, τὴν ὁποίαν ἤθελον σιωπήσει, ἂν δὲν μὲ κατέχειναι οἱ φίλοι ἴσως ὡς ἀνάξιον· τὴν ὑπερηφάνειαν βδελύσομαι, ἀνάξιος πάλιν ὀλότελα νὰ κριθῶ τὸ ἀποστρέφομαι.

Περὶ τὰ 1797 ἐγεννήθη ὑπὸ πατρὸς Διχακντῆ Παπαβασιλείου, μητρός δὲ Μαρίας Παπακωνσταντίνου ὀνομαζομένων.

Ὁ Πάππος μου ἐχρημάτισε προεστῶς τοῦ χωρίου Ἀγιοργήτικα μέχρι τοῦ 1816· ἐνεκὰ δὲ τοῦ γηρατίου ἀνέθεσε τὴν φροντίδα εἰς τὸν πατέρα μου· κατέστη δὲ ὁ πατήρ μου γνωστὸς ὑπὸ πάντων τῶν Ἀγάδων καὶ Κοτσιαμπασίδων τοῦ Μωρέως, ἐνεκὰ τῆς γενομένης ὑποδοχῆς εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν παρὰ τοῦ Σουλτάνου διορισθέντας Βεκίλιδας τοῦ Μωρέως εἰς τὸ χωρίον Ἀγιοργήτικα παρ' ὅλων τῶν Ἀγάδων καὶ Κοτσιαμπασίδων. Κατὰ δὲ τὸ 1818 πρὸς τὰ 19 διωρίσθη παρὰ τοῦ Σουλτάνου ὡς Βεκίλης τοῦ Μωρέως ὁ Χρυστ Πασσᾶς, ὅστις ἔμεινεν εἰς Ἀγιοργήτικα καὶ διενυκτέρευσε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρὸς μου. Διὰ τοῦ Κεχαγιάμπεη προσεκάλεσε τὸν προεστῶν τοῦ χωρίου, ὁ δὲ πατήρ μου προσῆλθε διὰ τοῦ Κεχαγιάμπεη. Ἠρώτησε τὸν πατέρα μου ἂν γνωρίζῃ Τουρκικὴν γλῶσσαν, ὁ δὲ πατήρ μου εἶπεν ὅτι ὀλίγα γνωρίζει· ὁ δὲ Πασσᾶς τὸν ἠρώτησε μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ πατρὸς μου· πῶς ἀπερνάτε μὲ τοὺς Ἀγάδες καὶ Κοτζιαμπασίδες τοῦ τόπου σας, προσέτι δὲ τοῦ ἐπρόσθεσεν ὅτι, ἐὰν ἔχητε τὴν καλὴν τύχην θὰ ἀπεράσητε πολὺ καλὰ μαζύ μου· πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῦ ἐπρόσθεσεν ὅτι· καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ Χριστιανούς, καὶ ὅτι ἀνετράφη ἀπὸ τὴν μεγάλην Σουλτάνα εἰς τὰ χαρέμια καὶ χάριν αὐτῆς ἦλθεν εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν σήμερον εὐρίσκεται. Τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὴν Τουρκικὴν ἐθιμοταξίαν ἐπροσκάλεσε τὸν πατέρα μου ὡς προεστῶν τοῦ χωρίου, καὶ τὸν ἐτίμησε μὲ τὸ λεγόμενον Κουτάνιον ἢ Μπινίσιον, τὸν διέταξε δὲ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν νὰ μεταβῇ εἰς Τρίπολιν καὶ διὰ τοῦ Κεχαγιάμπεη νὰ πα-

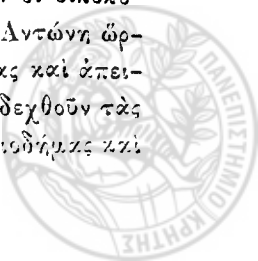

ρουσιασθῆ. Ἐγὼ δὲ θὰ διαπάρω ἅμιν ἔλθης νὰ σὲ παρουσιάσωσιν ἐνώπιόν μου. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πατρός μου εἰς τὸ Σαράγιον, ἀμέσως ὁ Κεχαγιόμπεης τὸ ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν Βεζύρην, ὁ δὲ Βεζύρης διέταξε νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιόν του. Κατὰ σύμπτωσιν δὲ εὐρισκόμενοι ὅλοι οἱ Ἀγάδες καὶ Κοτζιαμπασιδες ἐντὸς τοῦ Σελμαλικίου, ὃ ἐστὶ μέγαρον τῆς ὑποδοχῆς ἠσπάζσθη τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπανωφορίου του· τὸν διέταξε νὰ καθήσῃ, ὁ δὲ πατὴρ μου γονυπετῶν ἐστηρίχθη, ὁ δὲ Πασσᾶς διὰ νὰ δεῖξῃ εἰς ὅλους τοὺς εὐρεθέντας ὅτι εἶναι εὐνοοῦμενος, τὸν διέταξε νὰ καθήσῃ καλὰ· διέταξε νὰ τοῦ φέρουν καφρὲ, καὶ ἄφισεν ὅλους τοὺς ἄλλους καὶ συνδιελέχθη πολὺν ὥραν μετὰ τοῦ πατρός μου, ὥστε πολλοὶ ἐκ τῶν ἀγάδων καὶ ἰδίως ὁ Σωτήρης Κουγιᾶς μετὰ τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο ὁ πατὴρ μου εἰς διάστασιν ἕνεκα τοπικῶν, φοβούμενος δὲ ὁ Κουγιᾶς ἕνεκα τῆς μετὰ τοῦ πατρός μου διαφορᾶς μήπως τὸν κακοσυστήσῃ εἰς τὸν Πασσᾶ, ἠναγκάσθη καὶ ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρης ὁ Κουγιᾶς νὰ ζητήσῃ τὴν φιλίαν τοῦ πατρός μου, καὶ κατὰ προτροπὴν τοῦ Κιαμχίμπεη ἐφιλιώθησκον.

Κατὰ δὲ τὸ 1816 μὲ ἐπῆρεν ὁ ἀδελφός τῆς μητρός μου ὁ καὶ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ἰδρακ, καὶ μὲ ἔβλεπεν εἰς τὸ σχολεῖον τὸ ὁποῖον ἦτον ἐντὸς τῆς Μονῆς, καὶ ὡς διδάσκαλον εἶχεν ἡ Πόλις τὸν Ἰωάννην Μαμάκην. Κατὰ δὲ τὸ 1817 ἠσθένεσα καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν πατρίδα μου πρὸς ἀνάρρωσιν. Κατὰ δὲ τὸ 1818 ἐπέστρεψα καὶ ἐπανέλαβα τὰ μαθήματά μου. Κατὰ δὲ τὸ 1819 ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Ἰδρακ ὁ Γρηγόριος Φλέσσιος καὶ ἔμεινε πολλὰς ἡμέρας εἰς τὴν Μονὴν μετὰ τὸν θεῖον μου τὸν ὁποῖον κατήχησεν. Ἐδέχθη δὲ μετὰ τούτης προθυμίας, μεθ' ὅσης δέχεται τις ὅ,τι ἐπιθυμῆι. Γενόμενος δὲ μέλος τῆς φιλικῆς ἐταιρείας, προσέφερε 15,000 γρόσια πρὸς ἀνάγεσιν τῆς Σχολῆς, καὶ δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἠγόρασε πολλὰ ὄπλα καὶ πολεμοφόδια, τὰ ὅποια μετεφέραμεν ὅταν ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὴν Ἰδρακ διὰ τὴν πατρίδα μας. Κατόπιν δὲ ἦλθεν ὁ Ἀναγνωστάρχης ὁ Χρυσοσπάθης καὶ τελευταῖον ὁ Ἀμβρόσιος Συναίτης τὸν ὁποῖον ἐσύστησεν ὁ θεῖος μου πρὸς τὸν πατέρα μου, ὅστις μετέβη εἰς Τρίπολιν πρὸς προσηλιτισμὸν ὑπὲρ τῆς φιλικῆς ἐταιρείας, καθὼς καὶ τὸν Ἀναγνωστὴν Ἄρ-

Ἑλλην, Σταυρόμελον καὶ πολλοὺς ἄλλους. Ὁ δὲ πατήρ μου κατὰ πα-
 ραγγελίαν τοῦ Θεοῦ μου διὰ τοῦ Ἀμβροσίου, ἦλθεν εἰς Ἰδρον
 διὰ ξηρᾶς, εἰς τὸ μετόχι τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἐκεῖθεν μετέβη
 εἰς Ἰδρον καὶ διέμεινεν ὀλίγας ἡμέρας, τὸν ὁποῖον ὠρῆσε καὶ
 τὸν ἐβεβαίωσε ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἶναι ἀναπόφευκτος, καὶ ὅτι
 θὰ ἔχωμεν σύμμαχον τὴν ἀκαταμάχητον Ῥωσσίαν πρὸς ἀπελευ-
 θέρωσιν ὅλου τοῦ Χριστιανισμοῦ. Μετὰ τὴν εἰς Ἀγιοργήτικα ἄ-
 φιξίν του, μαθὼν ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν Βαρσῶν Σιμεὼν,
 μετέβη εἰς Ἀγιοργήτικα τὸν ὁποῖον καὶ αὐτὸς τὸν ἐβεβαίωσε
 κερὶ ὅλων ὧν ὁ Θεὸς μου τοῦ εἶπεν, διότι ὁ Σιμεὼν πρὸ ὀλίγων
 ἡμερῶν εἶχεν ἔλθει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις εἶχε μεταβῆ
 περὶ ὑποθέσεων τῆς Μονῆς Βαρσῶν, ὅστις εἶχε κατηχηθῆ πρὸς
 τοῦ ἀειμνήστου Γρηγορίου Πατριάρχου. Ὁ δὲ Θεὸς μου ἀπὸ με-
 γάλου ζήλου κυριευθεὶς, συνεννοήθη μετὰ τοῦ Διδασκάλου Ἰωάν-
 νου Μαμάκη, ἔφερον τὴν ιδέαν ταύτην εἰς γνώσιν τοῦ κυρίου Λα-
 ζάρου Κουντουριώτου, ὁ δὲ κυρλάζαρος τοῖς ἀπήντησεν ὅτι ἀσπάζ-
 ζεται τὴν ιδέαν τους, ἀλλὰ διὰ πολλοὺς λόγους δὲν συμφέρει νὰ
 πάρωμεν τὴν σημαίαν ἡμεῖς πρῶτοι καὶ ὡς παραδειγματισθῶμεν
 ἀπὸ τὰς παρελθούσας ἐποχὰς τοῦ 1769 τοῦ Μπενάκη Κρεβατζῆ,
 ὅπου ἐπῆραν τὸν κόσμον εἰς τὸν λαϊμὸν τους. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εὔ-
 ρον ὑποδοχὴν τῶν ἐλπίδων των, συνεννοήθησαν μετὰ τοῦ καπε-
 τὰν Ἀντώνη Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος εἶχε κατηχηθῆ αὐτὸς καὶ ἄλ-
 λοι πολλοὶ καθὼς ὁ Γκέικας Γ. Γκιόννης, Ἰωάν. Ν. Οἰκονόμου, Λά-
 ζαρος Σζαμχάδῆς, Νικόλαος Β. Μπουδούρης, ὥστε νὰ τοὺς ἀναγκ-
 κάσωσι νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὸ ποθεύμενον.

Ἡ πόλις αὕτη ἐκυβερνᾶτο χριστοκρατικῶς ἐξ 24 οἰκοκυρέων οἱ
 ὁποῖοι συνῆρχοντο πάντοτε εἰς τὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας καὶ
 ἐσκέπτοντο ἐν γένει περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ τόπου των. Ὁ δὲ Οἰ-
 κονόμου μετὰ τῶν λοιπῶν εἶχον διοργανίσει σχεδὸν τὸ πλεῖστον
 μέρος τῆς πόλεως, εὐκαιρίας τυχεύσης, ἅμω συνῆλθον οἱ οἰκοκυ-
 ρεοὶ εἰς τὸ Μοναστήρι, ἀμέσως οἱ περὶ τὸν Καπετὰν Ἀντώνη ὠρ-
 μισαν καὶ κατέλαβον τὸ Μοναστήρι καὶ δι' ὀχλαγωγίας καὶ ἀπει-
 λῶν ἠνάγκασαν τοὺς ἐντὸς τῆς Μονῆς οἰκοκυρέους νὰ δεχθοῦν τὰς
 ἀπαιτήσεις τοῦ ὄχλου, καὶ ἰδίως ὁ Σουχᾶς καὶ ὁ Κολιοδημᾶς καὶ

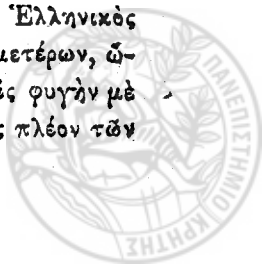

ἄλλοι πολλοί. Μετὰ τὴν σκηνὴν ταύτην ἦλθεν καὶ ὁ καπετὰν Νι-
 κόλας Κοκοβίλας, ὁ τότε Διοικητὴς τῆς Ὑδρας, ὅστις συνώδε-
 σεν ἕκαστον ἐκ τῶν οἰκοκυρέων εἰς τὴν οἰκίαν του· τὴν δὲ ἐπιού-
 σαν ἔδωσαν ὅλα τὰ μέσα καὶ ἐξεστράτευσαν. Πλοῖα διακιρούμενα
 εἰς δύο μοίρας, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχον διέλθει πλοῖα Τουρκικὰ
 τὰ ὅποια μετέφερον ἐκ τῆς Ἀσίας Ὀθωμανοὺς εἰς τὴν Μέκκῃ,
 μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοὺς ἔφερον εἰς Ὑδραν καὶ τοὺς κατεπόντισαν·
 τὸ στρατήγημα δὲ ἀπέβλεπε νὰ ἐνοχοποιηθῇ τὸ ὅλον, μ' ὅλα ταῦ-
 τα ἔφθασαν εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἀναρχίαν. Ἡμεῖς δὲ ἠναγκά-
 σθημεν καὶ ἀνεχωρήσαμεν μὲ ὅλα μᾶς τὰ ἐφόδια ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ
 Κάβου, ὅπου ὑπάρχει τὴν σήμερον τὸ σπῆτι τοῦ Τζαμαδοῦ καὶ ἡ
 ἐκκλησία τοῦ ΠαπαΓεώργι, ὁμοῦ δὲ καὶ μὲ εἴκοσι Μανιάτας, οἱ
 ὅποιοι εὐρίσκοντο εἰς Ὑδραν μετερχόμενοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τὸν
 χαμᾶλην, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ θεῖος μου συμφωνήσει πρὸς τριά-
 κοντα γρόσια τὸν μῆνα ἕκαστον. Ἐμπαρκαριστήκαμε διὰ τὸ Ἄ-
 στρος ὁμοῦ μὲ τὸν Σπῦρον Στυλιοτόπουλον ἐκ Δημητζάνης, καὶ
 ἐρθάσαμεν εἰς Ἄστρος. Εὐτυχῶς εὐρομεν καὶ τὸν πατέρα μου μὲ
 ὀλίγους ὀπλοφόρους, ὅστις μᾶς ἐπερίμενεν ἐπειδὴ τοῦ εἶχεν ὁ θεῖος
 μου προλαβόντως γράψει. Τοῦ παρέδωσε καὶ πενήντα τουφέκια
 καὶ πέντε φορτώματα φουσέκια. Ἡμεῖς δὲ μετέβημεν εἰς ἅγιον
 Ἰωάννην ὅπου εὐρομεν τὸν Πάουον Σαρίγιαννην γαμβρὸν τοῦ Πα-
 παζογλου, ὅστις μᾶς ὑπεδέχθη εὐγενῶς. Τὴν ἐπιούσαν ἀνεχωρή-
 σαμεν καὶ μετέβημεν εἰς ἅγιον Πέτρον ὅπου εὐρομεν τὸν Ἀναγνώ-
 στην Κοντάκην μὲ ὀλίγους ὀπλοφόρους καὶ μᾶς ἐβεβχίωσεν ὅτι
 κατ' αὐτὰς περιμένεται καὶ ὁ Πετρόμπεης μὲ τρεῖς χιλιάδας μα-
 νιάτας καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους Σπαρτιάτας· εἰς δὲ τὰ Δολιανὰ
 εὐρίσκετο ὁ Νικήτας Σταματέλου μὲ ἓν μέρος στρατοῦ· ἐντεῦθεν
 μετέβημεν εἰς Δολιανὰ ὅπου εὐρομεν τὸν Νικήτα καὶ διενυκτερεύ-
 σαμεν μετ' αὐτοῦ. Τὴν ἐπιούσαν ἀνεχωρήσαμεν καὶ μετέβημεν εἰς
 Βερτζοβᾶν, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ θεοῦ μου, ὅπου εὐρομεν τὸν Γε-
 ωργάκην ἐκ Πραστοῦ μετὰ τοῦ Κηψαμπέλη ἀπὸ τὸ Κορακοβοῦνι
 μὲ τριακοσίας ὀπλοφόρους· ἐμείναμεν ἐκεῖ ἡμεῖς τὸ ἑσπέρας. Μετὰ
 τὰ ξημερώματα μᾶς ἐπαρουσιάσθησαν αἴφνης πεζοὶ καὶ καβλα-
 ρεοὶ πλεόν τῶν πεντακοσίων ἐκ Τριπόλεως, καὶ μᾶς ἐπετέθησαν,

ἀλλ' εὐτυχῶς ἡμεῖς εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καλῶς ὀχυρω-
 μένοι ἀντεστάθημεν καὶ ἀπεκρούσαμεν τὴν ὄρμην τοῦ ἐχθροῦ καὶ
 οὕτως ἀνεχώρησε μὲ ζήτησίαν τοῦ τοῦ ἐπήραμε καὶ ἓνα ἄλογον κα-
 λὸν τῆς καθάλας, τὸ ὁποῖον ἐκράτησεν ὁ Γεωργάκης καὶ κατόπιν
 τὸ ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Ὑψηλάντην ὅταν ἦλθεν εἰς Βέρβαινα. Ἡ-
 μεῖς δὲ μετὰ τὴν μάχην ἀνεχωρήσαμεν καὶ μετέβημεν εἰς Ἀχλα-
 δόκαμπον ὅπου εὔρομεν τὸν πατέρα μου ὅστις πρὶν τῆς 25ης Μαρ-
 τίου ἠναγκάσθη νὰ ἐκτοπίσῃ καὶ μεταφέρῃ ὅλους τοὺς κατοίκους
 τοῦ χωρίου του εἰς Ἀχλαδόκαμπον, ὅπου ἐνώθη μετὰ τοῦ
 Γέρο Ἀναγνώστη προεστοῦ τοῦ χωρίου του. Ἐμείναμεν δύο ἡμέ-
 ρας· ἐκεῖθεν δὲ μετέβημεν εἰς Ἄργος, ὅπου εὔρομεν τὸν Νικόλαον
 Σπυλιοτόπουλον, Νικόλαον Σταματέλον ἀδελφὸν τοῦ Νικήτα ἐκ
 τοῦ Τουρκολέα, Σταῖκον ἀπὸ τὴν Ζάτουνα Παντελῆν υἱὸν τῆς
 Μπουμπουλίνας, ὅστις ἐνώθη μετὰ τοῦ θείου μου, ἐσχημάτισαν
 τὸν ἱερὸν λόχον· ἡ δὲ ἰδία Μπουμπουλίνα μὲ ἰδιὸν τῆς πλοῖον εἰ-
 χεν ἔλθει ἀπέναντι τοῦ Ναυπλίου πλησίον εἰς τοὺς Μύλους εἰς
 πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου διὰ θαλάσσης· ἐμείναμεν δὲ ἐπὶ πολλὰς
 ἡμέρας ὅπως κατορθώσωμεν καὶ ἐνισχύσωμεν τὸ αἶσθημα ὑπὲρ τῆς
 ἐλευθερίας, ὥστε διὰ παντοίων καὶ μυρίων προτροπῶν ἠδυνήθη-
 μεν νὰ προσελκύσωμεν μεθ' ἡμῶν τὸν Μεντῆ καὶ Γεώργιον Κακά-
 νην μὲ πολλοὺς Ἀργεῖους, ἀλλὰ οἱ πλεῖστοι ἄνευ ὀπλων κατοο-
 θώσαμεν νὰ σχηματισθῇ μίξ προσωρινὴ διοίκησις τοῦ τόπου, ἣτις
 ἔλαβε τὸ καθῆκον τῆς, διέταξε τὸν Νικόλαον Σταματέλον, Σταῖ-
 κον ἀπὸ τὴν Ζάτουνα, τὸν Μεντῆ ἐξ Ἄργους καὶ μετέβησαν εἰς
 τὸ χωρίον Ἀρειας, εἰς πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου, ἡμεῖς δὲ ἐμεί-
 ναμεν εἰς Ἄργος μετὰ τοῦ Νικολάου Σπυλιοτοπούλου, ἀποτελούν-
 τες μέρος τῆς προσωρινῆς διοικήσεως πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἀ-
 γῶσος, φροντίζοντες περὶ τροφῶν, πολεμφορέων καὶ λοιπῶν. Δυ-
 στυχῶς δὲ ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ὁ Κεχαγιάμπεης μὲ χιλίους Ἀλ-
 θανοὺς καὶ πεντακοσίους ἰππεῖς διήλθε διὰ τοῦ Ἐπάχτου καὶ ἐ-
 κείθεν διὰ τῆς Κορίνθου ὅπου αἴφνης ἔφθασαν εἰς Ἄργος ὅπου
 ἐκεῖ εὐρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι καὶ οἱ περισσότεροι ἄνευ ὀ-
 πλων, κατελαδομεν τὴν θέσιν τὴν λεγομένην Ξεργιά πρὸς τὴν Ἀρ-
 κτικὴν πλευρὰν τοῦ Ἄργους καὶ ὀχυρώθημεν ἀντεστάθημεν, ἀλλ'

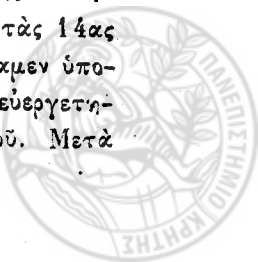
οί ἴππεις μᾶς κατέλαβον τὰ νῶτα καὶ ἐτρέπημεν εἰς φυγὴν· ἐκεῖ δὲ ὡς ἄλλος Λεωνίδας ὁ Παντελής υἱὸς τῆς Μπουμπουλίνας μεθ' ὄλου τοῦ ἱεροῦ λόχου τὸν ὁποῖον εἶχον σχηματίσει μετὰ τοῦ θεοῦ μου ὅλοι ἐθυσιάσθησαν· ἡμεῖς δὲ οἱ ἐναπομείναντες μετέβημεν εἰς Ἀχλαδόκαμπον ὅπου εὔρομεν τὸν Κωνσταντῖνον Μαυρομιχάλην μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως Ἀνδρούση καὶ τῶν ἡμετέρων Ἀγιωργητῶν καὶ Ἀχλαδοκαμπιτῶν ἵνα καταλάβουν τὸ Παρθένι· ἐνῶ δὲ ὁ ἐχθρὸς ἐπεριμένετο νὰ διέλθῃ ἀπὸ τὸ Παρθένι, αὐτὸς διήλθεν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Μαντινείας τὴν θέσιν τὴν λεγομένην Πόρτες. Τὴν ἐπιούσαν διὰ νυκτὸς ἐστρατολόγησεν εἰς Κερασσιᾶς, ὅπου δυστυχῶς εὔρε τοὺς κατοίκους ὀλίγους καὶ ἠχμαλώτισε πολλούς. Μετὰ τὴν εἰς Καλτεζιᾶς ἐγκαθίδρυσιν τῆς Γερουσίας διέταξαν τὸν εἰς Δολιανὰ εὐρισκόμενον Νικήτα ὅπως μεταβῆ εἰς Παρθένιον καὶ ἐνωθῆ μετὰ τοῦ πατρὸς μου μεθ' ὄλων τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του καὶ μεταβοῦν εἰς Ἄργος, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ φορτηγὰ ἄλογα ἐκ τῶν συγχωρίων των, μετέβησαν εἰς Μύλους, ἔμειναν ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου μετέβησαν εἰς Ἄργος ὅπου ἀπὸ ἐκεῖ κατέβασαν ἀπὸ τὰ Τζαμὰ τὰ ὁποῖα εἶχον με βολύμι σκεπασμένα, πλέον τῶν 25 φορτίων, τὰ ὁποῖα μετέφερον καὶ παρέδωσαν εἰς Καλτεζιᾶς, ὅπου ἐχρησίμευσαν εἰς τὸν στρατόν. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ὁ ἐχθρὸς ἐξεστράτευσεν εἰς Βέρβαινα καὶ Δολιανὰ, ἀλλ' εἰς Βέρβαινα δὲν εὔρεν ἀντίστας καὶ ἔτσι ὁ ἐχθρικός στρατὸς ὤρμισε κατὰ τοῦ Νικήτα· ἀλλ' οἱ ἐδικοί μας εὐρισκόμενοι καλῶς ὀχυρωμένοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν, ἀπέκρουσαν τὴν μεγάλην ὄρμην κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ. Ἡμεῖς δὲ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ Παρθένι ὁμοῦ με τοὺς Ἀχλαδοκαμπίτας καὶ με τὸν Μιχαλάκη Γιατράκον, ἐτρέξαμεν πρὸς βοήθειαν εἰς τοὺς εἰς Δολιανὰ εὐρισκόμενους, καὶ φθάσαντες εἰς τὴν ἀπέκταντι θέσιν τὴν λεγομένην Κούβλη, ἀρχίσασμεν πυροβολοῦντες καὶ προχωροῦντες κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἰδὼν δὲ ὁ ἐχθρὸς ὅτι ἡμεῖς προχωροῦμεν κατ' αὐτοῦ γενομένης μάχης μετὰ τῶν ἡμετέρων, οἷτινες ἐνεθαρρύνθησαν, καὶ ἐξήλθον καὶ ὤρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν ὁποῖον ἠνάγκασαν νὰ υποχωρήσῃ. Ἡμεῖς δὲ ἐξακολουθοῦντες νὰ προχωροῦμεν προβολοῦντες ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ τραπῆ εἰς

φυγήν με μεγάλην του ζημίαν. Μετά τὴν μάχην ταύτην ὅλοι ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ Παρθένιον Ἀχλαδοκαμπίταις Βερτζοβίταις καὶ Ἀγιωργήταις ὅλοι ὁμοῦ ἀφήσαμε τὸ Παρθένιον καὶ κατελάβομε τὸ χωρίον Ἀγιωργήτικα εὐρισκόμενοι ὅλοι ὁμοῦ (Ἐξήλθον πολλοὶ ἐκ Τριπόλεως διὰ νὰ θερίσουν καὶ ἔφθασαν μέχρι τῆς Βερτζοβῆς, ἡμεῖς δὲ κατελάβομεν τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἠθελον διέλθει ἐνεδρεύοντες, τοὺς ἐπετέθημεν, ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν οὔτε ἓνα στάχυν. Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἐσκοτώσαμε τὸν λεγόμενον Ἀληόμπειν Ἀλβανόν, τὸν Κεχαγράμπεη καὶ ἕτερον κλούμενον Μουσαγά ἐκ Τριπόλεως τοῦ ὁποίου ἐπῆρα ἐγὼ τὸ ἄλογον τὸ ὁποῖον μοῦ ἐχρησίμειυσεν εἰς πολλὰς περιστάσεις. Ὑστερον ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἀφήσαμε τὸ χωρίον Ἀγιωργήτικα καὶ κατελάβομεν τὸ χωρίον Στενὸ ὅπου ἐκεῖ ἐνώθημεν μετὰ τοῦ Παναγιώτου Ζαφειροπούλου ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαρχίας ἀγίου Πέτρου. Κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν Ἰουλίου ἐξήλθον πολλοὶ ἐκ Τριπόλεως πρὸς συλλογὴν τροφῶν πρὸς τὸ μέρος τῆς Τεγέας, ἡμεῖς δὲ οἱ εὐρισκόμενοι ὅλοι εἰς τὸ χωρίον Στενὸ διηρέθημεν εἰς δύο, ὁ μὲν Ζαφειρόπουλος μὲ ὄλους τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του κατέλαβε τὸ χωρίον Ὀμερτζαούση, ἡμεῖς δὲ ὅλοι ὁμοῦ Βερτζοβίταις, Ἀχλαδοκαμπίταις καὶ Ἀγιωργήταις κατελάβομεν τὸ χωρίον ἅγιον Σώστηε καὶ ὀχυρώθημεν. Ὁ δὲ ἐχθρὸς ἰδὼν ἡμᾶς εἰς τὸ χωρίον ἅγιον Σώστην μᾶς ἐπετέθη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ μᾶς ἐκτοπίσῃ καὶ με μεγάλην του ζημίαν ἀνεχώρησε. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ἠτοιμάσθη ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐξεστράτευσε διὰ Βαλτέτζι, οἱ μὲν διὰ τῆς Κλεισοῦρας, οἱ δὲ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Βαλτέτζι, ἐκεῖ δὲ προλαβόντως εἶχε καταλάβει ὁ Κυριακούλης Μαυρομιχάλης τὸ χωρίον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε καλῶς ὀχυρωθῆ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χωρίου ὅπου εὐρίσκετο μικρὸς λοφίσκος μετὰ τῶν Βαλτετζιωτῶν· ὁ δὲ ἐχθρικός στρατὸς ἅμα ἔφθασε τοὺς ἐπετέθη καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη με μεγάλην ὀρμὴν, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ τοὺς ἐκτοπίσῃ. Ἡ μάχη ἐξηκολούθησε καὶ τὴν νύκτα, ὅπου δὲ ὑπῆρχεν Ἑλληνικός στρατὸς, ὅλος διὰ νυκτὸς ἔτρεξε πρὸς βοήθειαν τῶν ἡμετέρων, ὥστε τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὸ δειλινὸν ἐτράπη ὁ ἐχθρὸς εἰς φυγὴν με μεγάλην του ζημίαν, ὥστε ἐτέθησαν ἐκκὸς τῆς μάχης πλέον τῶν

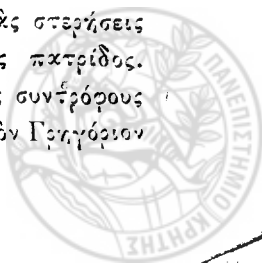
—τριακοσίων. Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βαλ-τετζίου ἐλήφθη μέτρον νὰ τοὺς πολιορκίσωμεν στενωῶς, καὶ οὕτως ἐχαράχθη ἡ Γράνα πρὸς τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῆς Τριπόλεως, ἀπὸ τὸ χωρίον Μερκοβοῦνι μέχρι τοῦ χωρίου Παρόρι πλησίον τοῦ Λουκᾶ με πολλοὺς προμαχῶνας. Ὁ δὲ ἐχθρὸς στενοχωρηθεὶς ἀπὸ μεγάλην ἀνάγκην τροφῶν, ἐξῆλθε πανστρατιᾶ πρὸς τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν καὶ διήλθε τὸ μέρος χωρὶς κάμμιαν ἀντίστασιν, προχωρήσας μέχρι τοῦ Πικερνίου εἰς ἀπύστασιν ἐκ Τριπόλεως πλέον τῶν τεσσάρων ὥρων. Μετὰ τὴν διάβασιν δὲ τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς Μαντινεῖας παρελείψαμεν ὅλοι τὰς θέσεις τὰς ὁποίας κατεῖχομεν, καὶ ἐτρέξαμεν πρὸς κατάληψιν τῆς Γράνας ὅπου κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἐνεδρεύομεν μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἐχθροῦ, πλησιάσαντος δὲ ἤρχισαμε τὸν πυροβολισμόν ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον μέχρι τοῦ ἄλλου, πολλῶν κικ ὤρμισαν ν' ἀνοίξουν ὅπως διέλθουν ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Ἐτέθησαν δὲ ἐκτὸς τῆς μάχης πλέον τῶν ἑπτακοσίων. Μετὰ τὴν μάχην τῆς Γράνας παρελείψαμεν τὸ χωρίον Στενὸ καὶ ὁ μὲν Ζαρεϊρόπουλος με ὄλους τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἀγίου Πέτρου κατέλαθε τὴν θέσιν τῆς Βολιμῆς, ἡμεῖς δὲ κατέλαβόμεν τὴν θέσιν Λιθαράκια πλῆσιον εἰς τὰ Ἄρσενεῖνα ὅπου ὑπάρχει σήμερον ὁ ἀνεμόμυλος, ὁ δὲ Γιατράκος, Κεφάλας καὶ Παπαζιόντας τοῦ Μισθρὸς τὴν πόρταν καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπὸ τὴν Δυτικὴν πλευρὰν τοῦ φρουρίου. Μετὰ τὴν τῆς Γράνας νίκην καὶ μετὰ τὴν στενὴν πολιορκίαν, πρῶτοι ἦλθον οἱ Ἄλβανοὶ τοὺς ὁποίους εἶχε στείλει ὁ Ῥουσεῖτ Πασσᾶς μετὰ τοῦ Κεχαγιαμπη εἰς ἐξηγήσεις τοῦ νὰ παραδοθῶσι. Κατόπιν δὲ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐντοπίων τῆς πόλεως μεταξὺ στενωῶν φίλων των καθὼς ὁ Μήτογλους, ὁ Δαουλᾶ ἐφέντης, ὁ Ἄλπᾶν Ἰμβραῆμ, ὁ Τουρκοσιόγλους, ὁ Μαμουτιὲ ἐφέντης, κατέφυγον εἰς τὴν προστασίαν τοῦ πατρός μου καὶ ἦλθόν εἰς ἐξηγήσεις νὰ παραδοθῶν, ἀλλ' ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀνεβάλετο, ὥστε ὅλοι ἐκ συμφώνου ἠναγκάσθημεν ν' ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰς συμφωνίας καὶ ὑποσχέσεις καὶ διὰ παντοίων μέσων καὶ πάσης θυσίας, νὰ καταλάβωμεν τὴν πόλιν. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἄλβανῶν καὶ τῶν ἡμετέρων διεπραγματεύετο ὅπως ἐξέλθουν τῆς πόλεως κατὰ τὴν 23ην Σεπτεμβρίου, εὐκαιρίας τυχούσης οἱ ἐν τῇ Πύλῃ κελουμένη.

Ναυπλίου ἡμέτεροι εὐρισπόμενοι στρατιῶται, κατέλαβον τὴν τά-
 πιαν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο πέντε κανόνια, τὰ ὁποῖα τὸ ἐγγύ-
 ρισαν κατὰ τὸ Σαράγιον, ὅπου εὐρίσκοντο οἱ Ἀρβανίταις καὶ τὰ
 Χαρέμια τοῦ Ρουσιούτ Πασσά καὶ ἤρχισαν νὰ τοὺς πυροβολοῦν.
 Ἰδόντες δὲ τὸν κίνδυνον ὑψωσαν σημαίαν λευκὴν. Οἱ δὲ ἐδικοί
 μας ἀνοιξαν τὴν πόρταν τοῦ Ἀναπλιού καὶ εἰσήλθομεν ὅλοι ὅσοι
 εὐρέθημεν ἐντὸς τοῦ φρουρίου· ἐπίσης καὶ οἱ Σπαρτιάταις ἐκ τῆς
 Πύλης Μισθρός, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἐξ ὅλων τῶν θέσεων, ὅπου
 εὐρέθη ἕκαστος, οἱ δὲ κάτοικοι καὶ λοιποὶ Τοῦρκοι περιωρίσθησαν
 μέσα εἰς τὰ σπήτια τους, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τάπιας, οἱ ὁποῖοι
 παρεδώθησαν διὰ συνθήκης. Ἡμεῖς δὲ μετὰ τοῦ πατρός μου καὶ
 μεθ' ὅλων τῶν στρατιωτῶν διευθύνθημεν πρὸς τὴν μεσομβρινὴν
 θέσιν τῆς πόλεως, ὅπου καθ' ὁδὸν εὐρομεν μεγάλην ἀντίστασιν ἀ-
 πὸ τοὺς εὐρισκομένους ἐχθροὺς ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, ὥστε ἠναγκ-
 κάσθημεν νὰ ὀπισθοδρομήσωμεν, διότι μᾶς ἐσκότωσαν ἑπτὰ συν-
 τρώφους, καὶ διὰ τῆς μεγάλης ἐπιμονῆς καὶ ἀντιστάσεως ἠδυνή-
 θημεν καὶ κατελάβομεν τὰ σπήτια τῶν Μπραϊμῶν καὶ τοῦ Ἀλιά-
 γα Μετομπασιόγλου καὶ τοῦ Σαλητάταρη. Ἐκεῖ δὲ ἐτοποθετήθη-
 μεν, καὶ οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐξῆλθον εἰς λεηλασίαν. Με-
 τὰ τὴν ἔφοδον τῆς πόλεως ἦλθε καὶ ἡ ἐν Καλτεζιαῖς Κυβέρνησις
 εἰς Τρίπολιν καὶ πρώτη πράξις αὐτῆς ἦτον νὰ διορίσῃ δημογέρον-
 τας τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως τὸν Κωνστ. Μπεγλόπουλον, τὸν Γε-
 ώργιον Ἀντωνόπουλον καὶ τὸν πατέρα μου Διαμαντῆ Παπαβα-
 σιλόπουλον, ἀναγνωρισθέντες δὲ ὡς τοιοῦτοι ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν,
 ἐθεώρησαν ὡς πρῶτον βαλὶ ἀπαραίτητον χρέος των νὰ διορίσουν
 καὶ ὑποστηρίξουν ὡς ἀρχηγὸν τῶν ὄπλων τῆς ἐπαρχίας των τὸν
 Γεώργιον Σέκερην ὅστις εἶχε γνώσεις περὶ τὰ στρατιωτικὰ καὶ ὁ
 ὁποῖος εἶχεν ἐξέλθει ἐκ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων.
 Ὁ δὲ πατήρ μου ἐκπληρῶν τὰ τοῦ δημογέροντος καθήκοντα ἐντὸς
 τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἄλλων, ἕνεκα τῆς τότε ἐνσχυάσεως ἐπιδη-
 μίας εἰς τοὺς ἐν Τριπόλει ἐχθροὺς ἠσθένησε καὶ κατὰ τὰς 14ας
 Νοεμβρίου ἀπέθανεν. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἐναπομεινάντες ἐτύχαμεν ὑπο-
 δοχῆς ἀχαριστίας καὶ εἰς ἀμοιβὴν ἀπὸ τοὺς μεγάλως εὐεργετη-
 μένους των χωρικνοὺς μᾶς ἀπεδόθη τὸ κακὸν ἀντὶ καλοῦ. Μετὰ

παρέλευσιν δὲ τινῶν ἡμερῶν ἐλήφθη μέτρον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐκστρατίας καὶ πολιορκίας τῶν δύο φρουρίων Πατρῶν καὶ Ναυπλίου, εἰς μὲν τὰς Πάτρας ἢ ἐπαρχία Τριπόλεως, Καρυταιίνης, Καλαβρύτων, καὶ Γαστούνης, εἰς δὲ τὸ Ναύπλιον ἢ ἐπαρχία Ἄργους, ἀγίου Πέτρου καὶ κάτω Ἀχαιῶν. Ἡμεῖς δὲ ἀκολουθήσαμεν ὅλοι οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς ἐπαρχίας μας καθὼς ὁ Ἀλέξιος Δημητρακόπουλος Λεβειδιώτης, Κωνσταντῖνος Καρώνης ἀπὸ τὰ Τζιπιανᾶ, Παναγ. Κοκόνης ἀπὸ τὸ Πικέρνι, Λάμπρος Κυριακόπουλος ἀπὸ Ῥίζες, Κολιὸς ἀπὸ τὰ Ἀχούρια, Γιαννάκης Ἀποστολόπουλος ἀπὸ τὴν Βλαχοκερασιᾶ, Γεωργάκης Γάλιος ἀπὸ τὸ Βαλτέτζι, Ἀθανάσιος Δεληγιάννης ἀπὸ τὸν ἅγιον Βασίλειον, Μήτρος Μπαμπανικολὸς ἀπὸ τὴν Βερτζοβᾶν, ἐκ δὲ τῆς Τριπόλεως ὁ Γεώργ. Πουρναρᾶς, ὁ Σωτ. Σαρατζόπουλος καὶ ὁ Κώστας Γαρδελῖνος, ὅλοι ὁμοῦ ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ Γ. Σέκερη, ἐτοποθετήθημεν πλησίον τῶν Πατρῶν, ὥστε ἠναγκάσθησαν οἱ ἐχθροὶ καὶ ἐγκατέλειπον τὴν πόλιν καὶ περιορίσθησαν ἐντὸς τοῦ φρουρίου, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ἦλθε πρὸς βοήθειαν τῶν Πατρῶν ὁ λεγόμενος Ἰσοῦμ Πασσᾶς μὲ τρεῖς χιλιάδας Ἀνατολίτας τοὺς λεγομένους Κακλαμάνους, οἱ ὅποιοι ἐξῆλθον ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐν Πάτραις εὐρισκομένους καὶ μᾶς ἐπετέθησαν μὲ μεγάλην ὀρμὴν, ὥστε δεῦ ἠδυνήθημεν ν' ἀντισταθῶμεν, ἀλλ' ἐτράπημεν εἰς φυγὴν μέχρι τῶν ὑπερροϊῶν τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου Βοιδᾶ μόλις ἐσταματήσαμεν πρὸς ἀναπνοὴν, ἐνθαρρυνθέντες δὲ ἀπὸ τὰς προτροπὰς τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ, ἐτέθημεν κατὰ μέτοπον καὶ ἀρχίσταμεν νὰ πυροβολῶμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἰδὼν δὲ ἡμᾶς κατὰ μέτωπον ἀντιτασσομένους, ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ οὕτω τοὺς κατεδιώξαμεν μέχρι τῆς πόλεως· ἐτέθησαν ἐκτὸς τῆς μάχης πλέον τῶν 290, ὥστε τοὺς πολιορκήσαμεν στενωπῶς ἐντὸς τοῦ φρουρίου, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ τότε πολιτικοὶ μας εὐρέθησαν εἰς διάστασιν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἤρχισε νὰ παραλύῃ ἡ πολιορκία τῶν Πατρῶν. Ἡ δὲ Κυβέρνησις εἶχε διατάξει τὸν Ὀδυσσεύ μετὰ τοῦ Νικήτα καὶ μέρος ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ὡς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν τὸν Κολιὸν ἀπὸ τὰ Ἀχούρια ἵνα καταλάβουν καὶ ὀχυρώσουν τὰς Θερμοπύλας, αὐτὸς δὲ ἀδιαφόρησεν

ἕνεκα τῆς μεταξύ των διακίσεως, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἐχθρὸς ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου. Ἐπίσης δὲ ἡ Κυβέρνησις διέταξε τὸν Γεώργιον Σέκερην μετὰ τοῦ Ῥήγα Παλαμίδη καὶ μεθ' ὄλων τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ κατελάβομεν τὰ Ντερβένια μεταξύ Κορίνθου καὶ Μεγάρων, ὅπου ἐκεῖ ἐμείναμεν πολλὰς ἡμέρας περιμένοντες καὶ ἄλλους, καθὼς τὸν Γρηγόριον Φλέσιαν καὶ λοιποὺς τοὺς ὁποίους μᾶς εἶχαν εἶπει ὅτι θὰ εὕρωμεν, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν εὕρομεν. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγων ἡμερῶν εἶδομεν νὰ εἰσέρχεται ὁ ἐχθρικός στρατὸς ἐντὸς τῶν εἰς τὰ Μέγαρα ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας, τὴν δὲ τετάρτην καὶ πέμπτην ἔμεινεν εἰς Μέγαρα, τὴν δὲ ἕκτην ἐστρατολόγησεν, καὶ ὡς ἐμπροσθοφυλακὴν ἐστειλεν ὄλον τὸ ἰππικὸν καὶ ἔφθασεν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς σταδίου. Ἡμεῖς δὲ εὐρέθημεν εἰς δύο ἄκρα ἀντίθετα, οἱ μὲν νὰ μείνωμεν, οἱ δὲ νὰ φύγωμεν καὶ οὕτως ἐτράπημεν εἰς φυγὴν, τυχαίως δὲ ἔμειναν δύο σημαῖαι τὰς ὁποίας δὲν ἐπρόφθασαν νὰ τὰς πάρουν αἱτινες ἐκυμάτιζον, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὑπέλαβεν ὅτι ἡμεῖς εἶχαμε τὴν γενικιότητα νὰ τὸν πολεμήσωμεν καὶ δὲν ἐτόλμησε πρὸς τὰ πρόσω, ἔμειναν σχεδὸν δύο ὥρας ἕως ὅτου ἡμεῖς ἐφθάσαμεν εἰς θέσιν τὴν λεγομένην Μάγαις ἢ Κεχρικαῖς, καὶ μόλις ἔφθασαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικοὺς μᾶς τὸν Μιχάλη ἀπὸ τῆς Κερασιαῖς, τὸν Δῆμον Δημόπουλον καὶ τὸν Γιάννη Κανατᾶ ἐκ Τριπόλεως τοὺς ὁποίους ἐσκότωσαν. Ἐνταῦθα ἀποπερατοῦται τὸ στρατιωτικὸν στάδιον τοῦ Παλαμίδου, καὶ τοι μὴ στερουμένου φυσικῶν ἐλατωμάτων, ἔχοντες ὅμως φιλόκρητα αἰσθήματα, ἀδάμαστον καρτερίαν καὶ εὐλικρινῆ πατριωτισμὸν, φιλοτίμως ὑπερητήσαντα ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ἑλληνοπρεπῶς διαχειρισάμενον τὰ ἀνώτερα τοῦ Κράτους ἀξιώματα, σύμπας μὲν ὁ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος βίος τοῦ Παλαμίδου μαρτυρεῖ ὅτι οὗτος μόνον διὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπέδωκε τὴν εὐδωσίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων. Ἰκανὸν τοῦτο φρονοῦμεν νὰ φέρη εἰς συνκίσθησιν τινὰς ἐξ ἡμῶν τῶν ἐντριφόντων σήμερον καὶ μὴ ἐκτιμώντων τοὺς ἀγῶνας, τὰς θυσίας, τὰς κακουχίας καὶ τὰς στερήσεις δι' ὧν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνέκτισαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος. Ἐγὼ δὲ ἅμα ἔφθασα εἰς τὴν θέσιν Κεχρικαῖς μετὰ τοὺς συντρόφους μου, ἔστρεψα ἀριστερὰ κατὰ τὸ Νέλι ὅπου εὕρωμεν τὸν Γρηγόριον

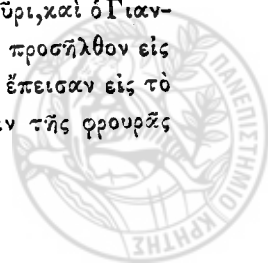

Φλέσιαν με ἓν μέρος στρατοῦ, ὅστις μᾶς ἐπρότρεπε νὰ μείνωμεν μετ' αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ ἀφ' ἐσπέρας ἀνεχωρήσαμεν καὶ μετὰ τὰ ξημερώματα ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κεφαλάρι τοῦ Ἄργους· ἐντεῦθεν ἀνεχωρήσαμεν καὶ καθ' ὁδὸν συνητηθήμεν μετὰ τοῦ Γεροκολοκοτρώνη μεταξὺ Δουλίου καὶ Ἀχλαδοκάμπου, ὅστις μᾶς ἐκράτησε καὶ μᾶς ἠρώτησε τὰ καθέκαστα, διότι εἶχε διαδοθῆ ὅτι ἐξ ὅλου τοῦ στρατοῦ δὲν ἐσώθη οὔτε ἓνας, συνάμα δὲ με διέταξεν ἅμα φθάσω χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ νὰ παραλάβω ὅλους τοὺς χωριανούς μου καὶ νὰ ἀκολουθήσω ὅπου τὸν μάθω. Ἐγὼ ἅμα ἐφθάσα ἐτοιμασθήκα καὶ παρέλαβον ὀγδοήκοντα καλοὺς στρατιώτας καὶ μετέβην εἰς Τρίπολιν ὅπου ἐφοδιάσθην ἀπὸ πολεμοφόδια, τζαρούχια κλπ. καὶ ἀνεχωρήσαμεν, ἐμάθαμεν δὲ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ἐδρεύουσαν ἐν Τριπόλει ὅτι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς εὐρίσκεται εἰς τὸν Μεγάλον Ἀγιώργη τῆς Κορίνθου, μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸν εὕρομεν καὶ ἐμείναμεν ὀλίγας ἡμέρας. Ἐἶδωμεν δὲ μακρόθεν στρατὸν ἐρχόμενον ἐκ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ ὑπελάβομεν ὅτι εἶναι ἐχθρικός καὶ ἀμέσως κατελάβομεν τὰ πλεον ὄχυρά σπήτια καὶ ἐταμπουροθήκαμεν, ὁ δὲ Γεροκολοκοτρώνης παρέλαβεμαζύ του τοὺς Στεμιτζιώτας καὶ ἀπεσύρθη ἀπὸ ἡμᾶς ὅπως μᾶς χρησιμεύσῃ εἰς ἐπικουρίαν ἐὰν ἡ ἀνάγκη τὸ καλοῦσε. Ἀφοῦ δὲ ἐπλησίασαν ἐγνωρίσαμεν ὅτι εἶναι ἐδικοί μας· ὁ δὲ Νικήτας με ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ἀνεχώρησε διὰ νὰ εὔρῃ τὸν ΓεροΚολοκοτρώνη· ἡμεῖς δὲ ἐμείναμεν ὀλίγας ἡμέρας καὶ οὕτως ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὸν Μεγάλον Ἀγιώργη, ὅπως μεταβῶμεν εἰς τὸ κεφαλάρι τοῦ Ἄργους, ὅπου συνηθροίζετο ὁ Πελοποννησιακὸς στρατός. Καθ' ὁδὸν δὲ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον Μαλατρέση τῆς ἐπαρχίας Ἄργους, εἶδωμεν μαχομένους τοὺς ἐδικούς μας με τοὺς καβελάρους τοῦ Δράμπαλη εἰς θέσιν Κουτζοπόδι, ὁ Κολιόπουλος καὶ ὁ Βασιλείος Πετιμεζᾶς οἱ ὅποιοι ἀντεστάθησαν γεναιῶς. Ἡμεῖς δὲ ἀφοῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον Μαλαντρέση, ἀρχήσαμεν τὸν πυροβολισμὸν ἐξακολουθοῦντες νὰ προχωρῶμεν μέχρις ὅτου ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον Σκυνοχωρι, ὅπου ἐνώθημεν με τὸ σῶμα τοῦ Δ. Κελιοπούλου ἐξακολουθοῦντες μαχόμενοι ὅλοι ὁμοῦ μέχρι τῆς ἐσπέρας· τὴν δὲ ἐπιούσαν ἀνεχωρήσαμεν ὅπως μεταβῶμεν εἰς τὸ κεφαλάρι τοῦ Ἄργους, ἀλλὰ καθ'

ὁδὸν συνηγηθήμεν πρὸς τὸ ὀπίσθην μέρος τοῦ Ἄργους μὲ ἐπτὰ κκεβλαρέους, οἱ ὅποιοι εἶχον κατέβει καὶ ἐπότιζον τ' ἄλογά τους, ἐξ αὐτῶν ἐπληγώσαμεν δύο οἱ ὅποιοι ἔμειναν εἰς χεῖρας μας, οἱ δὲ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ἐντεῦθεν ἀνεχώρησαμεν καὶ μετέβημεν εἰς κεφαλάρι: ὅπου εὔρομεν πολλοὺς τῶν ἀρχηγῶν, καθὼς καὶ τὸν ἐδικόν μας ἀρχηγὸν τὸν Γ. Σέκερην· ὁ δὲ ἐχθρὸς διαβαίνων εἰς Κόρινθον κατέλαβε τὸ φρούριον εἰς τὸ ὅποιον εὕρισκετο ὁ Φρούραρχος ὁ λεγόμενος Ἄχιλεὺς, ὅστις ἀνεχώρησε πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ὁ ἐχθρὸς, ὥστε ἔγεινε κύριος τοῦ φρουρίου καὶ ἀμέσως ἐστρατολόγησε διὰ τὸ Ἄργος ὅπου ἐκεῖ εὕρισκετο ὁ Πάνος Κολοκοτρῶνης καὶ Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης μὲ μέρος στρατοῦ, οἱ ὅποιοι ἀντεστάθησαν, ἀλλ' ὄντες ὀλίγοι ἀφῆσαν τὸ Ἄργος καὶ κατέφυγον εἰς τὸ φρούριον, ὅπου ἐπολιορκήθησαν στενωῶς παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὁ δὲ ἐχθρικός στρατὸς περιεφέρετο εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ Ἄργους καὶ κατερήμωσε τὸν τόπον διὰ τοῦ πυρός. Ἡμεῖς δὲ ἀποφῶ ἐσυνάχθημεν πλεόν τῶν ὑκτῶ χιλιάδων ἐλήφθη μέτρον ὅπως δυνηθῶμεν καὶ σώσωμεν τοὺς ἐντὸς τοῦ φρουρίου στενωῶς πολιορκιμένους παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἀπετύχαμεν καὶ μὲ ζημίαν μας ἀνεχώρησαμεν· μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ἐπανελάβαμεν καὶ ἐξήλθον οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ, ὁ δὲ Γεροκολοκοτρῶνης εἶχε διατάξει κάθε ἐσπέρας νὰ ἠνάπτουν πυρὰν εἰς ὅλας τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, ὁ δὲ ἐχθρὸς εὕρισκόμενος εἰς τὸν κάμπον τοῦ Ἄργους προσήλθεν εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ φρουρίου εὕρισκομένους, ἀλλ' οἱ ἐντὸς τοῦ ἠρνήθησαν καὶ οὕτως εὕρισκετο εἰς μεγάλην στενωχωρίαν ἔνεκα ἐλλείψεως τροφῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κόρινθον ὅπου ἐκεῖ ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ τροφὰς καὶ λοιπὰ διὰ τοῦ Λουτρακίου· ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔγεινε γνωστὴ καὶ ἤρχισε νὰ ἐτοιμάζεται ὁ στρατὸς, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ εὕρισκομένους ὁ ἐν τῷ ἐχθρικῷ στρατῷ ὀνόματι Λάμπρος, καταγόμενος ἀπὸ τῆς Λειβαδίας, ἦλθε διὰ νυκτὸς καὶ τὸ ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν Γεροκολοκοτρῶνη, ὅστις ἐπροσκάλεσεν ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ καταληφθῶσιν ὅλαι αἱ θέσεις διὰ τῶν ὀπαίων ἠδύνατο νὰ διέλθῃ ὁ ἐχθρὸς, τὰ μὲν Δερβενάκια νὰ καταλάβουν ὁ Γιατρούκος, Δ. Κολιόπουλος, Μῆτρος Πέτροβας, Παπαζιόρης μετὰ τῶν

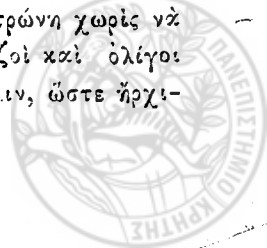
λοιπῶν Ἀρχαδινῶν καὶ Παναγ. Ζαφειρόπουλος, εἰς δὲ τὸν ἄγιον Βασίλειον Ἀγιοσώστην καὶ Ἀγιορί ὁ Νικήτας, ὁ Γ. Σέκερης, ὁ Φλέσιας Παπαζούνης καὶ ὄλοι τοῦ κάτω Ἀχαγιῆ, ἀμέσως ἔσπευσαν ἕκαστος καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν του, ὁ δὲ ἐχθρὸς εὐρισκόμενος εἰς ἄγνοιαν ἐστρατολόγησεν ἐξ Ἄργους διὰ τὴν Κόρινθον, ὁ δὲ ἑλληνικὸς στρατὸς κατέλαβε τὰς παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ διορισθείσας θέσεις ἐνεδρεύοντες, ἄφησαν καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἐχθρὸς ἐντὸς τοῦ στενοῦ καὶ ἐκ τῶν εἰσελθόντων οὐδεὶς ἐσώθη. Ἴδων δὲ ὁ Δράμπαλης ὅτι ἦταν ἀδύνατον νὰ διέλθῃ, ἐπέστρεψε καὶ ἔμεινεν εἰς τοῦ Ἄργους τὸν κάμπον καὶ πάλιν προσέφυγεν εἰς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ ἄλλ' οἱ ἐντὸς τοῦ ἠρνήθησαν ἀπελπισθεὶς δὲ πάσης προσασίας ἐκ μέρους τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ, τὴν ἐπιούσαν ἐστρατολόγησε δι' ἄλλης ὁδοῦ, ἐκ τῆς θέσεως Ἀγιορί, Ἀγιοβασίλης καὶ Ἀγιοσώστης, ὅπου ἡμεῖς εἶχομεν προκαταλάβει ἐνεδρεύοντες ὄλοι τὰς θέσεις, ὥστε διήρесе τὸν στρατὸν του εἰς τρία, καὶ μὲ μεγάλην του ζημίαν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ εἰς Κόρινθον ἐν τῷ διαστήματι δὲ ὄλου τοῦ χρόνου ἐν ὧν διετηρεῖτο τὸ Ναύπλιον παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἡ ἐπαρχία Τριπόλεως, Κερυταίνης καὶ μέρος τοῦ κάτω Ἀχαυγιῆ ἐφυλάττομεν χειμῶνα καὶ καλοκαίρι τὰς θέσεις Δερβαινάκια, Ἀγιοσώστης, Ἀγιοβατίλης καὶ Ἀγιορί διὰ νὰ μὴ μεταφέρουν τροφὰς οἱ ἐν Κόρινθῳ πρὸς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐν καιρῷ χειμῶνος εὐρισκόμενος καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἡμῶν Γ. Σέκερης, ἠσθένησεν ἀπὸ πλευρίτιδα τὸν ὁποῖον μετέφερον εἰς Τρίπολιν ὅπου καὶ ἀπέθανεν. Ὁ θάνατος τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀδίκησε μεγάλως ὄλους ἡμᾶς τοὺς στρατιωτικοὺς τῆς ἐπαρχίας μας καθόσον ἤθελε τιμῆσει τὸν τόπον ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς γνώσεις του. Πολλάκις δὲ οἱ ἐναπομείναντες ἐν Κόρινθῳ ἐπρομήθευσαν τὰς τροφὰς των παρὰ τῶν Ἀγγλων διὰ τοῦ Λουτρακίου, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἀπεπειρήθησαν πρὸς μεταφορὰν τροφῶν εἰς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ, ἀλλ' ἀπετύγχανον, μόλις δὲ εἰς μίαν ἐποχὴν ἐπέτυχον νὰ μεταφέρουν ὅπου τότε ἐσκοτώθη ὁ ΠαπαΑρσένιος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κρανιδίου, ἐγὼ δὲ συνηντήθη μετὰ τοῦ Χρηστοδούλου Ποριώτου καὶ ἐνωθέντες, ἀρχήσαμεν νὰ πυροβολῶμεν κατὰ τῶν Ἀλβανῶν τοὺς ὁποίους εἶχον νὰ φυλάττουνοί μεταβλίνοντες μὲ τὰς τροφὰς

εἰς Ναύπλιον, ὅθεν προσῆλθον καὶ οἱ λοιποὶ ἔδικοί μας καὶ ἐνω-
θέντες ὅλοι ὁμοῦ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον μάχην τοὺς ἐκτοπίσαμεν καὶ
τοὺς κατεδιώξαμεν εἰς μακρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ Δερβανάκια μέ-
χρι τῆς θέσεως Κουρτέσα. Ἡμεῖς δὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπεστρέψα-
μεν καὶ κατελάβομεν ὅλον τὸ στενὸν μέρος τῆς θέσεως ταύτης διὰ
τῆς ὁποίας ἤθελον διέλθει οἱ ἐκ Ναυπλίου μεταβαίνοντες μὲ τὰς
τροφὰς ἐνεδρεύοντες, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ
θέσις τοῦ στενοῦ κατείχεται ἀπὸ τοὺς Ἄλβανούς, ἤλθον διὰ νυκτὸς
μὲ ὅλον τὸ θάρρος. Ἡμεῖς δὲ προκλιπθέντες, τοὺς ἀφήσαμεν καὶ
εἰσῆλθον ὅλοι ἐντὸς τοῦ στενοῦ, ὥστε ὅλοι διὰ μιᾶς ἀρχίσαμεν νὰ
τοὺς πυροβολῶμεν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου δεξιὰ καὶ
ἀριστερὰ, μόλις δὲ ἐσώθησαν ὀλίγοι χάριν τῆς νυκτὸς καὶ αὐτοί.
Μετὰ τὴν μάχην ταύτην ἐμείναμεν ἡ ἐπαρχία Τριπόλεως καὶ Κα-
ρυταίνης διαρκῶς, μέχρις ὅτου ἔπεσε τὸ Παλαμίδη καὶ οὕτως με-
τέβημεν καὶ ἡμεῖς εἰς Ναύπλιον ὅπου ἐκεῖ εὔρομεν τὸν Γεώργιον
Βάρβογλην ἀπεσταλμένον παρὰ τῆς ἐπαρχίας ὡς πληρεξούσιον,
καὶ διεμείναμεν μέχρις ὅτου ἐμβαρκαρίσθησαν οἱ ἐντὸς τοῦ φρου-
ρίου Ὀθωμανοὶ καὶ οὕτως ἀνεχωρήσαμεν καὶ ἀπήλθομεν ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τὴν ἔλθωσιν τοῦ Ναυπλίου κατὰ τὸν Μάρτιον
τοῦ 1823 διωρίσθη ἡ δευτέρα συνέλευσις εἰς Ἄστρος, ὅπου διε-
τάχθημεν καὶ ἡμεῖς νὰ παρευρεθῶμεν ὅλοι οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς ἐ-
παρχίας μας ὡς φρουρὰ ὁμοῦ δὲ μετὰ τοῦ Γεωργίου Βάρβογλη ὡς
πληρεξουσίου τῆς ἐπαρχίας μας. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἡμερῶν διε-
τάχθημεν παρὰ τῆς Ἄστρει ἐθνικῆς συνελεύσεως ἵνα μεταβῶμεν
εἰς Τρίπολιν καὶ παραλάβωμεν τὴν διεύθυνσιν τῆς πολιταρχίας,
ἀλλὰ ὁ τότε Πάνος Κολοκοτρώνης ἐκπληρῶν τὰ τοῦ Πολιτάρχου
δὲν ἐσεβάσθη τὴν διαταγὴν τῆς ἐν Ἄστρει συνελεύσεως, ἡ δὲ φρου-
ρὰ τῆς συνελεύσεως ἀνετέθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐπαρχίας τοῦ
ἀγίου Πέτρου Παναγιώτην Ζαφειράπουλον. Οἱ δὲ τότε Δημογέ-
ροντες τῆς ἐπαρχίας ἐκ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ὁ Γεώργιος Ἀντων-
νόπουλος, Δ. Λαγοπάτης ὁ Παπανικόλας ἀπὸ τὸ Κακούρι, καὶ ὁ Γιαν-
νάκης μὲ πολλοὺς ἄλλους οἰκοκυρούς τῆς πόλεως, προσῆλθον εἰς
ἡμᾶς καὶ μὲ πολλὰς καὶ μεγάλας παρακλήσεις μᾶς ἔπεισαν εἰς τὸ
νὰ μὴν ἐπιμείνωμεν νὰ παραλάβωμεν τὴν Διοίκησιν τῆς φρουρᾶς

καὶ διὰ τῆς ἐπιμονῆς μας ἦσαν ἀναπόφευκτον νὰ προξενηθοῦν μύρια ὄσα κακὰ, ἐντὸς τῆς πόλεως, οἱ δὲ Δημογέροντες ἀνέφερον τὰ καθέκαστα εἰς τοὺς ἐν Ἀστρεί καὶ οὕτω διατάχθημεν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ μέρος τῆς Τεγέας ἕως οὗτο ἔλθουν ὅλοι οἱ πληρεξούσιοι εἰς Τρίπολιν. Μετὰ τὴν εἰς Τρίπολιν ἀφίξιν τῶν πληρεξουσίων ὁ Μαυροκορδάτος τακτοποιήσας ὕσον κἄλλιον ἡδυνήθη τὰ ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι ἀπῆλθε νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του· πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ταύτης ἐξελέχθη ὁ Πετρόμπεης καὶ μέλος τοῦ ἐκτελεστικοῦ ὁ Σωτῆρος Χαραλάμπους, ὁ Ζαίμης καὶ ὁ Μεταξᾶς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πετρόμπεη, ἀρχιγραμματεῦντος τοῦ Μαυροκορδάτου. Ἡ δὲ τότε Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον ἵνα στρατολογήσῃ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος ἣτις μετέβη εἰς τὸ Μοναστήρι τῆς Κούλουρης, καὶ ὡς γενικὸν φροντιστὴν εἶχον διορίσει τὸν Ῥήγα Παλαμιδῆν, τὸν δὲ Γεροκολοκοτρῶνῃ τὸν ὑπεχρέωσαν νὰ εἰσπράξῃ παρ' ὄλων τῶν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ εὐκαταστάτων ἔρανον δυνάμει τοῦ συνταχθέντος καταλόγου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡμεῖς διέταξεν ἡ Κυβέρνησις ν' ἀκολουθήσωμεν τὸν Ἀποστόλη Κολοκοτρῶνῃ, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Γέρου καὶ νὰ μεταβῶμεν εἰς Μέγαρα, ὅπου ἐκεῖ ἤθελον ἔλθει καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, καθὼς ἀγίου Πέτρου, Καρυταίνης, κλπ. Ἡμεῖς δὲ μετέβημεν εἰς Τρίπολιν ὅπου εὐρομέν καὶ πολλοὺς ἄλλους μετὰ τῶν ὁποίων ἀνεχωρήσαμεν καὶ μετέβημεν εἰς Τζιπιανᾶ, ὅπου ἐνώθημεν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπαρχίας μας καθὼς Λάμπρου Ῥιζιώτου, Γιαννάκη Ἀποστολοπούλου ἀπὸ τῆς Βλαχοκρασιαῖς, Γεωργάκη Γάλιου ἀπὸ τὸ Βαλτέτζι, Ἀθ. Δεληγιάννη ἀπὸ τὸν ἅγιον Βασίλειον, Μήτρου Μπαμπανικολοῦ ἀπὸ τὴν Βερτζοβᾶν, Π. Κοκόνῃ ἀπὸ τὸ Πικέρνι, Κ. Καρόνῃ ἀπὸ τὰ Τζιπιανᾶ, καὶ Ἀλ. Δημητρακοπούλου ἀπὸ τὸ Λεβειδί, ὅλοι ὁμοῦ μετέβημεν εἰς τοῦ Φωνιά, ἐντεῦθεν μετέβημεν εἰς τὸ χωρίον τῆς Κορίνθου Κληματοκέσαρα καὶ Λαύκα, ὅπου ἐφθάσαμεν πλησίον τῆς Κορίνθου πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος ὅπου ἐν ὑπαίθρῳ διενυκτερεύσαμεν. Τὴν ἐπιούσαν ἐνεφανίσθησαν εἰς ἡμᾶς ὁ Γεωργάκης Χελιώτης καὶ ὁ Σταΐκος ἀπὸ τὴν Ζάτουνα καὶ μᾶς ἰβεδαίωσαν ὅτι κατ' αὐτὰς ἦλθον δύο πλοῖα Ἀγγλικὰ πρὸς τὸ μέ-

ρος τοῦ Λουτρακίου τὰ ὁποῖα ἔφερον τροφὰς εἰς τοὺς ἐν Κορίνθῳ ἐχθροὺς οἱ ὁποῖοι κατέβαινον ἐκ τοῦ φρουρίου ἀφ' ἐσπέρας καὶ μετέφερον εἰς τὴν ῥάχην του ἕκαστος ὅσον ἠδύνατο. Ὅθεν καλὸν ἠθέλεν εἶσθαι νὰ ὑπάγωμεν ὅλοι ὁμοῦ ἐξαφνα νὰ τοὺς ἐπιτεθῶμεν, ἀμέσως δὲ ἡμεῖς συνήλθομεν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπαρχίας μας μετὰ τοῦ Γεωργίου Δημητρακοπούλου ἐξ Ἀλωνισταίνης καὶ Ἀποστόλη Κολοκοτρώνη μετὰ τοῦ Ἀντωνάκη Κολοκοτρώνη, τὸν ὁποῖον ἐκρίναμεν ἑμοῦ μὲ τούς Λυμποβισιώτας καὶ Ἀρχουδορεματίτας νὰ καταλάβουν τὸ ἀπέναντι τῆς Ἀκροκορίνθου Πεντεσκούφι, ὅπως μὴ αἰφνης ἐξέλθουν οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ πρὸς βοήθειάν των, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἡμεῖς νὰ τοὺς ἐπιτεθῶμεν αἰφνης καὶ ἀμέσως ἐκστρατεύσαμεν. Ἐγὼ δὲ μετὰ τοῦ Ἀθανάση Δεληγιάννη ἔχοντες δύο καλοὺς ἵππους ἐτρέξαμεν χωρὶς νὰ περιμένωμεν τοὺς πεζοὺς, αἰφνης δὲ ἰδόντες ἡμᾶς ἐτράπησαν εἰς ἀταξίαν, ἄλλοι ἐτράπησαν πρὸς τὰ πλοῖα καὶ ἄλλοι πρὸς τὸ φρούριον. Ἡμεῖς τοὺς ἐπετέθημεν μέχρις οὗ ἔφθασαν καὶ οἱ λοιποὶ ἐδικοί μας. Ὁ δὲ Δεληθανάσης ἔφθασε καθ' ὁδὸν ἐπταὶ τὸ ὕλον, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν ζωὴν των εἰς μέρος ἀρχαῖον ἀσβεστοκάμηνον, νομίζοντες ὅτι δύνανται νὰ σωθοῦν, ἀλλ' ὅλοι ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχίρας· ἐγὼ δὲ ἰδὼν ἕνα ἐξ αὐτῶν ἰππέα ὅστις ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸς τὸ μέρος τῶν Κεχριῶν ἐθεώρησα μέγαλον ἀμάρτημα νὰ τὸν ἀφήσω νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας μου, ἀμέσως ἐτράθηξα δύο σκαλαῖς τοῦ ἀλόγου μου καὶ μετὰ τὴν μεγάλην ὀρμὴν τὸν ἐπῆρα φαλάγγι, τοῦ ἔκοψα τὴν κεφαλὴν, ἐπῆρα καὶ τὸ ἄλογόν του καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸν ἀγαπητόν μοι φίλον Δεληθανάση, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ τῶν ἐπταὶ τὰς κεφαλάς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν ὄλῳ τῷ διαστήματι τοῦ ἀγῶνος τὸ ἄλογον εἶχεν ἀπομακρυνθῆ πλεον τοῦ ἐνὸς σταδίου πρὸς τὸ μέρος τῆς Κορίνθου, φθάσας πρὸς αὐτὸν καὶ μετὰ μωρίας παρακλήσεις ἀποτεινόμενος πρὸς ἐμὲ νὰ ὑπάγω νὰ τοῦ πάρω τὸ ἄλογον, ἐγὼ δὲ ἀμέσως ἐτρέξα καὶ ἔφθασα τὸ ἄλογον, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ μετὰ δύο κανονιαῖς ἐδίωξαν ἀπὸ τὸ Πεντασκούφι τὸν ἀνανδρον Ἀντωνάκη Κολοκοτρώνη χωρὶς νὰ ρίψῃ οὔτε ἕνα τουφέκι, καὶ οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ πεζοὶ καὶ ὀλίγοι ἵπποι εἶχον κατέθει ἐκ τοῦ φρουρίου εἰς τὴν πόλιν, ὥστε ἤρχι-

σαν νὰ μὲ πυροβολοῦν, τὸ δὲ ἄλογον δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸ πιάσω, ἀλλὰ ἐτράπη πρὸς τὸ ὀπισθεν μέρος τὸ λεγόμενον Καβάθη, ὅπου ἐστάθμευεν ὁ Χελιώτης μετὰ τοῦ Στάικου, ἐγὼ δὲ ἀπελπίσθην καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸν φίλον μου ὅπου εἶχον φθάσει καὶ οἱ ἐδικοί μας πεζοὶ ὁμοῦ μὲ ὄλους τοὺς καπετανέους, οἱ ὅποιοι ἐμάζωναν τὰ πεταμένα παρὰ τῶν ἐχθρῶν παξιμαδίκ' αἴφνης δὲ εἶδομεν τοὺς ὀλίγους καβελαρέους καὶ μᾶς ἐπετέθησαν, οἱ δὲ ἐδικοί μας πεζοὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἡμεῖς δὲ οἱ ὀλίγοι καβελαρέοι ἐστάθημεν ὅπως σώσωμεν τοὺς ἐδικούς μας πεζούς, ἐγὼ δὲ ἰδὼν ἓνα πεζὸν τὸν ὅποιον ἔφθασεν ἓνας ἐκ τῶν καβελαρέων ἐχθρῶν μας ὅστις ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειάν μου, ἀμέσως ἔστρεψα πρὸς τὸν ἐπικαλούμενον καὶ ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν ὅποιον ἔσωσα κλούμενον Ἄθ. Σπέντζον ἀπὸ τὴν Βερτζοβᾶ, ἔμεινα δὲ ὀλίγον ὀπίσω ἀπὸ τοὺς πεζοὺς καὶ ἐνώθημεν ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι καπετανεοὶ οἱ ὅποιοι εἶχομεν τὰ ἄλογά μας, ἦλθε καὶ ὁ Στάικος μετὰ τοῦ Γεωργάκη Χελιώτου καὶ ἐπαιζάμε τὴν ἀμπαρίτζαν μὲ τοὺς Τούρκους, ὥστε τοὺς ἠναγκάσαμεν καὶ ἀπεσύρθησαν. Τὴν δὲ ἐπιούσαν ἡμεῖς οἱ καπετανεοὶ ἠθελήσαμεν νὰ ἴδωμεν τὰ πλοῖα τὰ Ἀγγλικά τὰ ὅποια ἦτον εἰς τὸ Λουτράκι καὶ ἐδίδον προεὶς εἰς τοὺς Τούρκους νομίζοντες ὅτι οἱ Φράγχοι δὲν ἔχουν πάθος καθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας, ἰδίως οἱ Ἀγγλοὶ μᾶς ἄρῃσαν καὶ ἐπλησιάζαμεν μέχρι βολῆς καὶ ἐδιπλάρωσαν καὶ τὰ δύο χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν διὰ ποῖον λόγον ἔθεσαν τὰς πλευρὰς τῶν πλοίων πρὸς τὴν ξηράν· ἀμέσως ἔλαβον θέσιν ἀμυντικὴν καὶ μᾶς ἐκανονοβόλησαν, ἀλλὰ χάριν τοῦ Ελαιῶνος ὅστις μᾶς ἐράνη χρήσιμος, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπ' ἐνὸς τὰ πλοῖα καὶ ἀπ' ἐτέρου τὸ φρούριον μᾶς ἔθεσαν ἐν τῷ μέσῳ δύο πυρῶν· ἡμεῖς δὲ ἀρεώθημεν, ἐγὼ δὲ εὐρέθην νὰ ἤμαι πλησιέστερον τοῦ φρουρίου, ὅλοι οἱ σκοπευταὶ ἔθεσαν εἰς ἐμὲ τὴν προσοχὴν των καὶ μὲ ἐπυροβόλουν ἓνας ἐξ αὐτῶν, φαίνεται ὅτι εἶχε πολὺ χαμηλώσει τὴν μπούκαν τοῦ κανονίου, ἐγὼ δὲ ἔτρεχον ν' ἀποφύγω τὴν σφαῖραν ἀλλὰ συναντήθη, διὰ τῆς μεγάλης δυνάμεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ εὖρε στερεὰν γῆν καὶ ἀπέρασεν ἀπ' ἐπάνω μου ἡ σφαῖρα, τὸ δὲ χῶμα διὰ τῆς μεγάλης ὀρμῆς τὸ ὅποιον ἐσήκωσεν ἀπὸ τὴν γῆν ἐπῆρε ἐμὲ καὶ τὸ ἄλογόν

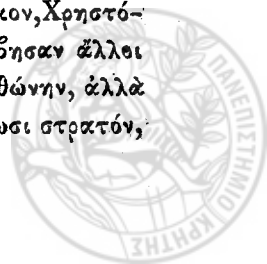
μου και με ἔχωσαν, μόλις δὲ ἠδυνήθην νὰ σηκωθῶ διότι ἐγὼ ἔβγαλα τὸ δεξιόν μου χέρι, τὸ δὲ ἄλογόν μου ἐκτύπησε με τὸ πινόν τὸ ἐμπροστινὸν ποδάρι του, ὥστε μόλις και μετὰ βίας ἠδυνήθην ν' ἀνέβω ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον, και νὰ μεταβῶ εἰς τὸν στρατὸν, εὐτυχῶς δὲ εὐρέθη νὰ ἦναι ἕνας ἀπὸ τὴν Βερτζοβῶν ὀνομαζόμενος Μῆτρος Πλατῆς, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζεν ἀπὸ βγάλισμον και με ἐπεριποιήθη, ὥστε ἐπέτυχε και ἐλυτρώθη και ἐγὼ ὁ πτωχὸς ἀπὸ τοὺς πόνους. Τὴν ἐπιούσαν ἀφ' ἑσκέρας ἀνεχωρήσαμεν και μετέβημεν εἰς Δερβένια, εἰς θέσιν καλουμένην ἀέρας ὅπου ἐμείναμεν ὀλίγας ἡμέρας, ἐκεῖθεν δὲ μετέβημεν εἰς Μέγαρχα ὅπου εὗρομεν τὸν Νικήτα Σταματέλου μετὰ τοῦ Χαντζῆ-Χρήστου, τὸν Παναγιώτην Ζαχειρόπουλον ἀρχηγὸν τοῦ ἁγίου Πέτρου, και ἐμείναμεν πολλὸν καιρὸν. Ἐγὼ δὲ ἠναγκάσθην νὰ μεταβῶ εἰς Κούλουρην πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀλόγου μου, τὸ ὁποῖον ὑπέφερε ἐκ τοῦ κτυπήματος τοῦ κανονίου. Εὐτυχῶς δὲ εὗραν εἰς Κούλουρην ἕνα καλὸν ἀλμπάνην καταγόμενον ἀπὸ τὴν Λαβδιᾶ, ὁ ὁποῖος τὸ ἐπεριποιήθη και τὸ ἐθεράπευσεν ἐν μέρει, ἐπιστρέφων δὲ νὰ μεταβῶ εἰς Μέγαρχα ἐπέρασα ἀπὸ τὸ Μοναστήρι και ἐπεσκέφθην τὸν Ῥήγα Παλαμῆδη ὅστις εὐρίσκετο ὡς γενικὸς φροντιστὴς τῶν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων, εἰς τὸν ὁποῖον παρεπονέθη ὅτι εἶναι ἀδικὸν εἰς ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν πατριώτην φροντιστήν, και ἡμεῖς ν' ἀποθνήσκωμεν τῆς πείνης, αὐτὸς δὲ μοῦ εἶπεν ὅτι τὸ λάθος εἶναι εἰς ἡμᾶς διότι οὐδέποτε ἐφάνη ἐπαρχιώτης νὰ ζητήσῃ ἰδιαιτέρως τὸ ψωμί τῆς ἐπαρχίας, ἐγὼ δὲ πάντοτε ἐδίδον και δίδω εἰς τὸν φροντιστὴν Γεωργούλα τοῦ καπετὰν Ἀποστόλη Κολοκοτρώνη πλήρη, και ἂν αὐτοὶ καταχρῶνται τὸ δίκαιόν σας ἐγὼ δὲν πταίω, τοῦ λοιποῦ δὲ ἄμα φθάσης εἰς Μέγαρχα, ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπαρχίας νὰ μοῦ στέλετε δύο ἐδικούς σας, πρὸς τοὺς ὁποῖους θέλω παραδίδει ξεχωριστὰ τὸ ψωμί τῆς ἐπαρχίας μας, με παρεκάλεσε ὅταν θ' ἀναχωρήσω νὰ στείλω πεντεεῖς παιδιὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἔδωσε μίαν κασέλα ρόμικη, δύο κασέλας ρουσέλικη, μίαν κασέλα στουρνάρικη, πέντε πετζικὰ οὐγγαρὲζικὰ διὰ ξεπετζώματα τῶν τζαρουχίων τῶν στρατιωτῶν, πέντε καντάρικα γαλέτα και δέκα τραγιὰ, τὰ ὁποῖα μετέφερον εἰς Μέγαρχα εἰς τὸ σπητι ὅπου ἐκαθόμουν ἐνὸς Παπαῆ-

λευθερίου, ἔστειλα καὶ ὠμίλησα ὅλων τῶν καπετανέων καὶ ἤλθον ὅλοι, τοὺς εἶπον ὅλα ὅσα ἐγὼ ἐνήργησα μετὰξὺ Παλαμίδη, εἶναι ἀνάγκη νὰ στείλωμε- δύο τῆς ἐμπιστοσύνης μας εἰς Κούλουρη νὰ πέρνουν τὸ ταῖνη τῶν στρατιωτῶν τῆς ἐπαρχίας μας ξεχωριστὰ, διὰ νὰ μὴ μᾶςπραγματεῦεται ὁ Γεωργούλας τοῦ καπετάν Ἀποστόλη, κατόπιν δὲ ἔδωσα ἀπὸ δύο μπουκάλια ρόμι εἰς ἕκαστον καπετάνιον, ἐπίσης δὲ εἶπον νὰ στείλῃ νὰ πάρῃ ἕκαστος τὴν ἀναλογίαν του φουσέκια, στουρνάρια, τζαρούχια καὶ λοιπὰ, ἀπεφασίσαμεν δὲ ἐκ συμφώνου καὶ ἔστειλαμε διὰ νὰ λαμβάνουν τὸ ψωμί τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ τὸν γενικὸν φροντιστὴν τὸν Γεώργ. Παπαδόπουλος ἀπὸ τὴν Βερτζοβᾶ, καὶ τὸν Γ. Ἀναγνωστόπουλον ἀπὸ τὴν Καντύλα, τοὺς ὁποίους δι' ἐπιστολῆς μας ἐσυστήσαμεν εἰς τὸν κύριον Παλαμίδην, ὅστις ἐξηκολούθησε νὰ δίδῃ ξεχωριστὰ τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐτέθημεν εἰς διάστασιν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ μας Ἀποστόλη Κολοκοτρώνη ὅστις δὲν ἔπαυε διὰ πανταίων μέσων νὰ μᾶς κακοσυσταίνη εἰς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ τὸν ἀθῶον Νικηταρᾶν. Ἡμεῖς δὲ ἠναγκάσθημεν ὅλοι ἐκ συμφώνου νὰ τὸν ἀποκηρύξωμεν ἔκπτωτον τῆς ἀρχηγίας καὶ ἀναγνωρίζωμεν τοῦ λοιποῦ ὡς ἀρχηγὸν τὸν Νικήτα. Ὁ δὲ Νικήτας ἤλθεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ΠαπαΕλευθερίου ὅπου ἔμενα ἐγὼ μετὰ τοῦ Δελῆ Θανάση, ἐπροσκάλεσε δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς καπετανέους τῆς ἐπαρχίας μας καὶ μᾶς ἐπρότρεψε νὰ μὴν ἐπιμένωμεν εἰς εἰσηγήσεις τινῶν οἱ ὅποιοι ἐνεργοῦν ἀντιθέτως ἀπὸ τὰς διαθέσεις τοῦ Γέρου, καὶ ἐνόησεν ἐμένα διότι ἐγὼ ἤμουν ἡ ἀφορμὴ ὅπου ἀπεφασίσθη νὰ λαμβάνωμεν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Γενικὸν φροντιστὴν τὰς μερίδας μας, καὶ δὲν ἄφησα τὸν Ἀποστόλη διὰ τοῦ Γεωργούλα του νὰ μᾶς δίδῃ εἰς τοὺς τρεῖς στρατιώτας δύο μερίδας, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ λάβω τὸν λόγον ὅτι ἡ ἀποστολὴ καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ στρατοῦ ἐκάστης ἐπαρχίας εἶναι νὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν πατρίδα καὶ οὐχὶ συμφέροντα καὶ ὀρέξεις τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ὅλοι δὲ ἐκ συμφώνου ὑπεστήριξαν τὰς παρατηρήσεις μου προσθέτοντες ὅτι ἡμεῖς εἰς ἄλλον δὲν ἐμπιστευόμεθα τὴν τιμὴν μας, παρὰ εἰς σὲ καὶ ὅταν ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος τὸ καλέσῃ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ χύσωμεν καὶ τὴν τελευταίαν ράνίδα τοῦ κίματός

μας, ὄχι εἰς τέτοιον ὁ ὁποῖος μᾶς ὑστερεῖ τὸν ἐπιούσιον ἔρτον καὶ διὰ πολλοὺς λόγους δὲν εἶναι τῆς ἐμπιστοσύνης μας. Ἴδὼν δὲ τὸ ἀμετάθετον τῆς θελήσεως ὅλων ἡμῶν ἀνεχώρησε μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγὼ μετὰ τοῦ φίλου μου Δεληθανάση καὶ Γιαννάκου Νταγρὲ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἄργους μετέβημεν εἰς Κούλουρη, ἐγὼ μὲν διὰ νὰ γεινῆ ἐπαναληπτικὴ ἐπίσκεψις ἀπὸ τὸν ἀλμπάνη εἰς τὸ ἄλογόν μου, ὁ δὲ φίλος μου Δεληθανάσης καὶ Νταγρὲς διὰ νὰ μὲ συντροφεύσωσι, μετέβημεν εἰς Κούλουρη καὶ οἱ τρεῖς μὲ τὰ ἄλογά μας καὶ περιήλθομεν ἐν μέρος τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἐκεῖ εἶχε καταφύγει σχεδὸν τὸ πλεῖστον μέρος ἐκ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης παρὰ τοῦ ἐχθροῦ βλάβης, ἐτύχομεν ὑποδοχῆς παρὰ τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων Νάκου καὶ Λογοθέτου μετὰ τοῦ ἀγίου Λαρίσσης ἔχοντος μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν κυρίαν Μπαλάση, σὶ ὁποῖοι μᾶς προσεκάλεσαν διὰ νὰ μᾶς φιλήσουν, ἀφοῦ δὲ εὐθυμήσαμεν ὁ Γερογιαννάκος Νταγρὲς ἐπὶ τῇ ἀθωότητί του τοῦ ἐράνη τῆς Μπαλάσενας καὶ τοῦ ἀγίου Λαρίσσης, ὁ τρόπος πολὺ ἀσυμβίβαστος καὶ ἔνεκα τῆς μεγάλης καὶ πολλῆς εὐθυμίας παρεκτρέπη καὶ ἐξύβρισε αὐτὸν καὶ ὅλους τοὺς μετ' αὐτοῦ καθὼς τὸν Νάκου καὶ τὸν Λογοθέτην ἐκ Λεβαδείας, οἱ ὁποῖοι ἀνέφερον τὰ καθέκαστον εἰς τὸν γενικὸν ἀρχηγόν, ἡμεῖς δὲ τὴν ἐπιούσαν ἀνεχωρήσαμεν διὰ τὰ Μέγαρα, ἀλλὰ μὴ γνωρίζοντες ὅτι ἔγειναν γνωστὰ εἰς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν ὅπου διήλθομεν ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου καταλήμα καὶ ἐμείναμεν καὶ οἱ τρεῖς μαζὺ, ὁ δὲ γενικὸς ἀρχηγὸς ἦλθεν ἀπ' εὐθείας εἰς ἐμὲ διὰ νὰ ζητήσῃ λόγον τῶν πράξεών μας, ἡμεῖς δὲ ὀχυρώθημεν καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ τὸν κτυπήσωμεν, ἰδὼν δὲ ὁ Νικήτας τὴν κουταμάρα μας, ἀπεσύρθη, ἀμέσως προσεκάλεσαμεν ὅλους τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ἀπεφασίσαμε τὴν ἐπιούσαν ν' ἀναχωρήσωμεν διὰ τὴν πατρίδα μας, ὥστε ἀνοίξαμε τὰς σημαίας ἕκαστος ὀπλαρχηγὸς καὶ ἐκμυστιζόν ἐν εἶδει μάχης, καὶ μετὰ τὸ μεσημέρι ἐκστρεψάμεν ὅλοι ὁμοῦ ἐν σώματι, τὸ ὅλον ἐξ 800 στρατιωτῶν, ὥστε διήλθομεν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς κακῆς Σκάλας καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον Λύμνες, ὅπου ἐμείναμε τὸ ἑσπέρας, τὴν δὲ ἐπιούσαν πρὸς τὸ μεσημέρι ἐφθάσαμεν εἰς Ἄργους, ὅπου εὗρομεν ὡς Πολιτάρχ-

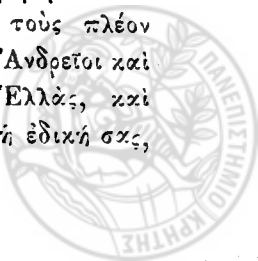
χην τοῦ Ἄργου τὸν Θεόδ. Ζαχαρόπουλον, ὅστις μὲν ὑπεδέχθη εὐγενῶς καὶ εἰς μὲν τοὺς στρατιώτας ἔδωκε καταλύματα, ἡμᾶς δὲ ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου εἶχε τὴν οἰκογένειάν του καὶ κατὰ δειλινὸν ἀνεχωρήσαμεν ὅπου τὸ ἐσπέρας ἐμείναμεν εἰς τὰ νερὰ μεταξὺ Ἀχλαδοκάμπου καὶ Ἄργου, τὴν δὲ ἐπιούσαν ἀνεχωρήσαμεν καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ἦλθε καὶ ὁ Ἀποστόλης Κολοκοτρώνης εἰς Τρίπολιν ὅπου ἐκεῖ ἔμεινε μετὰ τοῦ πατρὸς του ΓεροΓιαννάκη Ντασκούλια διὰ τοῦ ὁποίου μετεβίβασεν εἰς πολλοὺς ἐξ ἡμῶν ἰδίως εἰς τὸν καπετὰν Λάμπρον Ῥιζιώτην τὸν ὁποῖον ἔβαλεν ὡς μεσίτην εἰς ὅλους ἡμᾶς νὰ τὸν κάμωμεν πληρεξούσιον νὰ ζητήσῃ τοὺς μισθοὺς ἑκάστου στρατιώτου δύο μηνῶν ὅπου ἔκαμν εἰς τὰ Μέγαρα, ἀλλ' ἡμεῖς ὅλοι ἐκ συμφώνου ἐδώσαμεν ἀναφορὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀξίωσιν διὰ μισθοὺς, τοὺς ἀφήσαμεν εἰς τὸ ἔθνος. Ἰσχύσασα δὲ ἡ τότε Κυβέρνησις κατεδίωξε τοὺς ἀντιθέτους, τὸν μὲν Γεροκολοκοτρώνη καὶ λοιποὺς τοὺς περιώρισαν εἰς Ὑδραν, τὸν Ἀνδρέαν Ζαίμην καὶ Ἀνδρέαν Λόντον καὶ Νικήτα τοὺς κατεδίωξεν ὁ Κολέτης διὰ τοῦ Καρζισκάκη καὶ λοιποὺς Στερεολοδίτας, οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν διὰ νὰ μὴ πέσουν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν καὶ μετέβησαν εἰς Ζάκινθον, ὁ δὲ Μειμέτ Ἀλῆς εὔρε τὴν εὐκαιρίαν ἐν ὄλῳ τῷ διαστήματι τῆς διαίρεσεως μεταξὺ τῶν ἡμετέρων, ἐτοιμάσθη καὶ ἤρχισε ν' ἀποβιβάσῃ στρατοὺς εἰς Κρήτην, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τ' ἀναγκαῖα μέτρα νὰ διορίσῃ εἰς τὴν Γαστούνην ὡς γενικὸν ἀρχηγὸν τὸν Νότη Μπότζαρη μὲ 1000 στερεολοδίτας, τὸν Γεώργιον Βάρβογλην μὲ ὅλους τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως μὲ ἄλλους 1000, ὅπως μεταβῶμεν εἰς Γαστούνην, συνεννοούμενοι μετὰ τοῦ Μπότζαρη, Γεωργίου Σκεσίνη καὶ λοιπῶν ὅπως ἐπαγρυπνῶμεν διὰ πᾶν κίνημα ἐχθρικὸν πρὸς ἀποβιβάσμον ἐχθρικοῦ στρατοῦ εἰς Κατάκολον ἢ ὅπου ἄλλου. Ἡμεῖς δὲ μετέβημεν καὶ ἐμείναμεν ὅλον τὸ καλοκαίρι, ἐπὶ πέντε μῆνας, ἐμείναμεν εἰς Γαστούνην ὀλίγον καιρὸν, καὶ κατόπιν μετέβημεν καὶ κατελάβομεν τὸ χωρίον Ριῶλον πρὸς τὸ μέρος τῶν Πατρῶν, ὁ δὲ ἐν Πατρῶσι ἐχθρικός στρατός ἐξῆλθε διὰ νυκτὸς καὶ τυχαίως εὔρε τὰ ἀγελάδια τῆς Μονῆς

τῶν Ταξιαρχῶν, τὰ ὅποια τὰ ἐπήραν ὅλα καὶ ἔφθασαν ἕως εἰς τὸ χωρίον Λεχενὰ ὑποῦ ἠχμαλώτησαν μίαν οἰκογένειαν ἐκ τῶν πρῶ-
 τίστων τοῦ χωρίου, εὐρισκόμενος ὅλος ὁ στρατὸς εἰς τὸ χωρίον Ρι-
 ὄλον τοὺς ἐπετέθημεν καὶ τοὺς τὰ ἐπήραμεν ὅλα τὰ γελάδια. Με-
 τὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ἀντιπολιτευομένων μέχρι τοῦ τελευταίου,
 ὁ Ἰμβραήμ εἰς τὴν μεταξύ τῶν ἡμετέρων ἀθλίαν κατάστασιν εὐ-
 ρε τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἤρχισε ν' ἀποβιβάζῃ εἰς τὰ μέρη τῆς Πελο-
 πονήσου ὡς εἰς Μεθώνην, Κορώνην καὶ Νεόκαστρον Αἰγυπτιακὸν
 στρατὸν καὶ πολλοὺς ἄλλους καθὼς Κρητικούς, Ἀλβανοὺς καὶ Ἀ-
 νατολίτας ὡς τὸν Μουστάμπεη, Ἀλήμπεη, οἱ ὅποιοι δυσκαρεστη-
 θέντες κατὰ τοῦ Ἰμβραήμ κατὰ τὰ 28, προσῆλθον εἰς τὸν Γερο-
 κολοστρώνη μετὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τοῦ ὁποίου ἦλθον εἰς ἐξήγησιν
 ἵνα τοὺς δοθῇ ἡ ἀδεια καὶ βξέλθουν διὰ τοῦ Ἐπάχτου μετὴν πα-
 ρατήρησιν ὅτι ὅσους σκλάβους ἔχουν νὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλευθέρους
 καὶ οὕτως ἐγένεε δεκτὴ ἡ συμφωνία ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐκ
 τῶν πολλῶν δὲ αἰχμαλώτων εὐρέθησαν νὰ ἦναι εἰς χεῖρας τοῦ μὲν
 Μουστάμπεη ἢ λεγομένη Χρηστίτζα, εἰς δὲ τοῦ Βελήμπεη ἢ ἀνε-
 ψιὰ τοῦ Καλαμογδάρτη, διὰ τὰς ὁποίας εὐρομεν μικρὰν ἀτίστα-
 σιν, δυσκολευόμενοι νὰ τὰς ἀποδώσουν, ὥστε διὰ τῆς βίας τὰς ἐ-
 πήραμεν ἐν τῷ μεταξύ δὲ τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης ἐζήτη-
 σαν παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ ρεαίμια ὃ ἐστὶ ὁμοίρους οὕτω διε-
 τάχθημεν παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ συνωδύσαμεν τοὺς φί-
 λους ἕως εἰς τοὺς Μύλους ἀπέναντι τοῦ Ναυπλίου οἱ ὅποιοι ἔμει-
 ναν ἐπὶ δύο ἡμέρας, παρελάβομεν καὶ τοὺς ὑπολοίπου καὶ οὕτως
 ἀνεχώρησαν διὰ τῆς Κορίνθου πρὸς τὸν Ἐπαχτον, ἐξηκολούθει δὲ
 ὁ Ἰμβραήμ Πασσᾶς ν' ἀποβιβάζῃ στρατὸν ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη εἰς
 τὰ φρούρια, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα ἵνα ἐμποδίσῃ ν' ἀποβιβά-
 ζεται στρατὸς· διέταξεν ὅλους τοὺς ὀπλαρχηγοὺς τῆς στερεᾶς Ἑλ-
 λάδος τὸν Γεροκρατάσιον, Κίτζιον Τζαβέλαν, Κριεζιώτην, Διο-
 βουνιώτην, Ζέρβαν, Νάκον, Πανουργιᾶν, Ρούκην, Γεωργάκην Βαλ-
 τινὸν, Γιολδάσην, Μήτζιον Κοντογιάννην, Ἄνδρ. Ἴσκον, Χρηστό-
 δουλον Ποριώτην, καὶ Μακρηγιάννην, οἱ ὅποιοι μετέβησαν ἄλλοι
 εἰς Νεόκαστρον, ἄλλοι εἰς Κορώνην καὶ ἄλλοι εἰς Μεθώνην, ἀλλὰ
 δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσωσι ἀπὸ τοῦ ν' ἀποβιβάσωσι στρατὸν,

ὥστε ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξαποστείλῃ καὶ ἄλλας πολλὰς ἐπικουρίας, καθὼς τὸν Φλέσσιαν, τὸν Κυριάκον Σκούρτην μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐκτελεστικοῦ Γ. Κουντουριώτου ὅπου διετάχθημεν καὶ ἡμεῖς ν' ἀκολουθήσωμεν τὸν Σκούρτη, καὶ ἐφθάσαμεν εἰς Νεόκαστρον. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐχθρὸς ὅτι προτιθέμεθα ν' ἀντισταθῶμεν, ἔβαλεν εἰς κίνησιν ὄλον τοῦ τὸν στρατὸν καὶ ἔδωκεν ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς μόνον τὸ Νεόκαστρον, ὥστε μᾶς ἐπετέθη διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ φύγωμεν διὰ νεκτὸς, οἱ μὲν διὰ θαλάσσης καθὼς ὁ Κουντουριώτης μὲ πολλοὺς ἄλλους, οἱ δὲ διὰ ξηρᾶς, ἐκεῖ δὲ ἠχμαλωτίσθησαν ὁ Χαντζῆ-Χρῆστος, ἓνας Μαυρομιχάλης, ὁ Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος, ὁ Σ. Βάρβογλης καὶ πολλοὶ ἄλλοι, καθὼς καὶ ὁ Λάζαρος Τζαρκδὸς ὅστις ἐχάθη, ἀσήμενος, ἐγὼ δὲ μὲ ὀλίγους χωρικνοὺς μου ὅπου εὐεῖναμεν ἐτραγήξαμεν ὀλίγον βαθύτερον εἰς τὴνθάλασσαν ἔχων ἐγὼ τὸ ἄλογόν μου καβάλα ἐτραβήξαμεν ἀνοικτὰ ἐκ τῆς ξηρᾶς καὶ διήλθομεν ὄλον τὸν κύκλον τὸν ὅποιον ἐφύλακτον οἱ καβελάρειοι καὶ διὰ μεγάλου ἀγῶνος ἐσώθημεν, ὥστε προτιμότερον ἦτον εἰς ἡμᾶς νὰ πλιγῶμεν, παρὰ νὰ πέσωμεν ζωντανοὶ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ. Μεθ' ὅλας τὰς ἀποτυχίας τὰς ὁποίας ἀπήνητησεν ἡ Κυβέρνησις, ἠναγκάσθη ν' ἀνακαλέσῃ ἐκ τῆς ἐξορίας τὸν Γεροκολοκοτρῶνη καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, ὅπως προσέλθωσιν ὑπὲρ τῆς Σωτηρίας τῆς πατρίδος, οἱ ὅποιοι μὲ μέγαν ζῆλον ἐδέχθησαν καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, τοὺς ὁποίους μετέφερον ἐξ Ἰδρας εἰς Ναύπλιον, τὴν ἐπιούσαν ἀνεχώρησαν διὰ Τρίπολιν ὅπου καθ' ὁδὸν ἐπέρασαν ἀπὸ τὸ χωριὸν μου Ἀγιωργήτικα, ἔστειλε καὶ ἐκατέβηκα κάτω εἰς τὸ χάνι, καὶ μοι εἶπόν ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας μὲ περιμένουν εἰς τὸ Σαπολεῖβαδο. Παραλαβὼν δὲ ὅσα περισσοτέρους ἠδυνήθη καὶ μετέβην εἰς Τρίπολιν ὅπως ἐφοδιασθῶμεν ἀπὸ πολεμοφόδια κλπ. Τὴν ἐπιούσαν δὲ ἀνεχώρησαμεν καὶ ἐφθάσαμεν εἰς Σαπολεῖβαδο ὅπου εὗρομεν τὸν Γεροκολοκοτρῶνη, ὅστις μᾶς διέταξε νὰ τρέξωμεν καὶ καταλαβῶμεν τὰ Δερβάνια εἰς Μακρὴ Πλάη, ὅπου ἐκεῖ θέλομεν εὑρεῖ καὶ ἄλλους πολλοὺς καθὼς εὗρομεν τοὺς Καρυτινοὺς μεθ' ὅλων τῶν ὀπλαρχηγῶν των, ἡμεῖς δὲ ἅπαντες οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς ἐπαρχίας μᾶς ὑ-

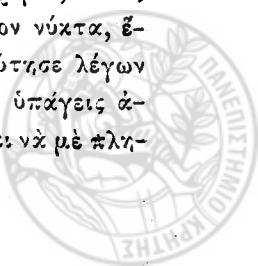
πακούσαντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος παρευρέθημεν οἱ ἐξῆς ἐκ Τριπόλεως ὁ Γ. Πουρναρχὴς, Κώστας Γαρδελίνος καὶ Σωτῆρος Σαρκαζόπουλος, ἐκ δὲ τῆς ἐπαρχίας ὁ Ἀλέξιος Λεβειδιώτης, ὁ Αἰμπρος Ριζιώτης, ὁ Σαράντος Βαλτετζιώτης, ὁ Μῆτρος Βερζοβίτης, ὁ Ἄθην. Δεληγιάννης, ὁ Π. Κοκόνης, καὶ ὁ Κωνστ. Καρόνης, ὅλοι ὁμοῦ ἔν σῶμα κατελάβομεν τὴν μίαν πλευρὰν πρὸς μεσημβρίαν, τὴν δὲ πρὸς ἄρκτον τὴν κατέλαβον ὅλοι οἱ ὀπλαρχηγοὶ Κερυταίνης καθὼς ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης, ὁ Κολιόπουλος, ὁ Γεναῖος, ὁ Γ. Δημητρακόπουλος καὶ λοιποὶ. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ἤλθεν ὁ Γεροκολοκοτρώνης πρὸς ἐπιθεώρησιν, καὶ μᾶς εἶπε τοὺς ἐξῆς προτρεπτικούς λόγους. « Ἀδελφοὶ πατριῶται ἀπὸ σᾶς πρώτους ἤρχισεν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος· καὶ πρὶν τούτου τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ποτὲ δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὴν θεοπροίκιστον πατρίδα τὰ Ἑλληνικὰ φρονήματα· ὑπὸ κάτω εἰς τὸν πολυχρόνιον ζυγὸν τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ὁποῖαι καὶ ἂν ἐστάθηναι τοῦ τυράννου αἰ καταδρομαὶ, ποτὲ οἱ ἄρχοντές σας, ποτὲ δὲν ἔπαυσαν νὰ πολεμοῦν μὲ τὴν πολιτικὴν των φρόνησιν καὶ μὲ τὸν πατριωτικὸν ζῆλον των, καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὄρη καὶ τὰ δάση τῆς πατρίδος, ἐσῶζοντο ἐσῶζοντο λείψανα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ σπέρματα τῆς μελλούσης ἀπολυτρόσεως· εἰς τὴν παροῦσιν ὁμῶς περίστασιν φαίνεται κατ' ἐξαιρέσιν καὶ ἡ φιλογένεια καὶ τὸ φιλελεύθερον ὑμῶν, ἅμα ὅπου οἱ βουλευταὶ σας καὶ Γερουσιασταὶ καὶ λοιποὶ πρόκριτοὶ σας, εἶδον ὅτι οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἀπιστοὶ τύραννοί, ἐβάλλθησαν μὲ ὅλα των τὰ δυνατὰ νὰ ἐξαλείψωσι τὸ γέννος τῶς Χριστιανῶν, ἀπεράσισαν ὁμογνωμόνως νὰ ἐκστρατεύσωσι καὶ οἱ ἴδιοι, οἱ μὲν τὴν Ἀνατολικήν, οἱ δὲ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ καταστρέψωσι τὴν δύναμιν τῶν τυράννων, καὶ στερεώσουν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους· τοῦτο βέβαια ἀνακαλεῖ τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων ἐκείνων αἰῶνων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος· μὲ τοιαύτην ἀπόφασιν ἐνωθέντες ἐκείνοι οἱ περίφημοι λαοὶ μὲ τοὺς ἄρχοντας καὶ στρατηγοὺς των, ἔσωσαν ἀπὸ τοὺς πλέον μεγάλους κινδύνους τὰς πατρίδας καὶ τὸ ἔθνος των. Ἄνδρες οἱ καὶ φιλελεύθεροι ἀδελφοί, εἰς σᾶς ἀποβλέπει σήμερον ἡ Ἑλλάς, καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐδικὴ σας,

ἡ δόξα καὶ τὸ συμφέρον σας ἐνοῦνται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὡς οὐδέποτε. Σώσατε διὰ νὰ σωθῆτε καὶ νὰ δοξασθῆτε αἰωνίως. Οἱ τύραννοι σας βλέπουν καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπὸ τὴν ξηρὰν μὲ τρόμον, ἐν ταύτῳ καὶ λύσαν ἐκδικήσεως, μὴν τοὺς ἀφήσετε νὰ ὑποτάξουν τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ὁμοπίστους ἀδελφούς σας καὶ νὰ ὀρμήσουν ὅλοι ἐναντίον σας, μὴ ἔχοντες ὄπισθεν κανένα πλέον ἐχθρὸν, τοῦτο εἶναι τὸ σχέδιόν των καὶ τοιαύτας ἐλπίδας τρέφουν. Προλάβετε ἀνδρεῖοι Πελοποννήσιοι, ματαιώσατε τοὺς σκοποὺς τῶν τυράννων, καταστρέψατε τὰς ὀλεθρίας δυνάμεις των ἀκολουθήσατε μὲ πατριωτικὴν προθυμίαν καὶ εὐπειθειαν τοὺς προκρίτους συστρατιώτας σας, δείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι δὲν ὑψώσατε τὴν ἱερὰν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ ἄλογον ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ μὲ σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ πολεμήσητε τὸν τύραννον, νὰ τὸν νικήσητε καὶ νὰ στερεώσητε τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν. Δὲν ἔχετε νὰ πολεμήσητε ἐκεῖ διαφορετικούς ἐχθροὺς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐνίκησατε εἰς τὰ Δολιχὰ, εἰς τὸ Λεβειδί, εἰς τὸ Βαλτέτσι, εἰς τὴν Γράναν, εἰς τὰ Δερβενάκια μεταξὺ Ἄργους καὶ Κορίνθου τὸν Δράμπλη μὲ 30,000, αὐτοὶ μάλιστα οἱ Αἰγύπτιοι εἶναι καὶ πλέον δειλοὶ, συλλογιζόμενοι τὰς νίκας ὅπου ἐκάματε σεῖς, ἐξ ἐναντίας ἀνδρειότεροι καὶ θαρραλέωτεροι καὶ διὰ τὰ νίκας αὐτὰς καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν σας ὅπου ἀπεκτήσατε πρέπει νὰ φανῆτε εἰς ὅλα ταῦτα ἔχετε σύμμαχον ἀκαταμάχητον καὶ αὐτὸν τὸν Θεόν, ὡς μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς λατρείας καὶ ὑπὲρ τῶν θείων δικαιωμάτων τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Καταφρονήσατε λοιπὸν κάθε ἐμποδιστικὴν αἰτίαν, παραδειγματιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐμῶν αἰσθημάτων, καὶ ἀναλαβόντες τὰ τυραννοφθόρα ὄπλα ἀκολουθεῖτε ὡς γίγαντες τὸν τροπαιοφόρον σταυρόν. Ἡ νίκη εἶναι βεβιαία, ἡ στερέωσις τῆς ἐλευθερίας σας, ἀναμφίβολος καὶ ἡ δόξα αἰώνιος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Ἐγὼ δὲ θὰ περάσω εἰς τὰ πέντε ἀλώνια ὅπου θὰ συνεννοηθῶ μετὰ τοῦ Γιατράκου καὶ μετὰ τοῦ Μαυρομιχάλη, ὥστε ἐνωμένοι ὅλοι ὁμοῦ νὰ πολεμήσωμε τὸν ἐχθρόν.»

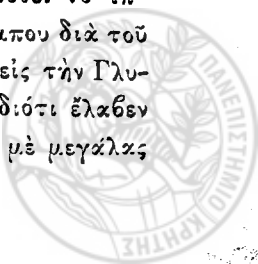
Μετὰ δύο ἡμέρας ἐνεφανίσθη ἐν μέρος ἰππικῷ τοῦ ἐχθροῦ εἰς θέσιν λεγομένην Κωνσταντίνους ἡ Χίλια χωρῖα, ὅπου ἐκατέβη ἐν μέρος ἐξ ἡμῶν καὶ ἦλθεν εἰς μάχην, ἀλλ' ἕνεκα ῥαγδαίας βροχῆς

διελύθημεν καὶ ἐπεστρέψαμεν εἰς τὰς θέσεις μας. Ἐνῶ δὲ ἐπεριμέναμεν τὸν ἐχθρὸν ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἵνα διέλθῃ ἐκ τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον ἡμεῖς κατείχομεν, αὐκὸς δὲ διὰ τὰ μᾶς ἐξαπκτήσῃ ἔστειλεν ἐπὶ τούτῳ τὸ ἰππικόν, ὥστε ἡμεῖς ὀχυρώθημεν καὶ ἐπεριμέναμεν τὴν ἐπιούσαν, ἀλλ' αὐτὸς ἠλλαξέ δρόμον καὶ διήλθε διὰ τῆς θέσεως Πολιανῆς, μαθόντες δὲ ὅτι ὁ ἐχθρὸς διήλθε διὰ τῆς Πολιανῆς, ἐτρέξαμεν, ἀλλὰ δὲν ἐπροφθάσαμεν, ὥστε τὸ στενὸν μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἠμπορούσαμεν νὰ φέρωμεν ἀποτέλεσμα τὸ εἶχον διέλθει· ἡμεῖς δὲ μετὰ μεσημβρίαν ἐπροφθάσαμε καὶ κατελάβαμεν ἀπέναντι τῆς Πολιανῆς πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος ἕνα λόφον εἰς τὸν ὁποῖον ὀχυρώθημεν· τὴν ἐπιούσαν ἔφερον εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος ἡμῶν καὶ ἔθεσε κατὰ φάλαγγας εἰς τάγματα ὅλον τὸν τακτικὸν στρατὸν, κατὰ τὸ ὄπισθεν τοῦ στρατοῦ ἔθεσε τὴν κανονοστοιχείαν, πυροβόλα καὶ ὀβουζία καὶ ἤρχισε διὰ τοῦ πυροβολικοῦ νὰ μᾶς πυροβολῇ, ἀλλὰ διὰ τῆς χρήσεως τῶν κανονίων δὲν ἔφερον ἀποτέλεσμα καὶ τοὶ ἕκαμον χρῆσιν τῶν ὀβουζίων, δὲν ἠδυνήθη νὰ μᾶς ἐκτοπίσῃ, ἠναγκάσθη δὲ πρὸς τὸ δειλινὸν νὰ λάβῃ μέτρα πολιορκίας, ὅπου ἔστειλεν ὅλον τὸ ἰππικόν τοὺς Κρητικούς καὶ Ἀλβανούς ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ λόφου, καὶ μᾶς ἐπῆραν τὸ νερόν, ἐμείναμεν καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν περιμένοντες νὰ ἴδωμεν ἐκ τῶν σημείων τὰ ὁποῖα μᾶς εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ Γέρος, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀφ' ὅσα μᾶς εἶχεν ὑποσχεθῆ δὲν εἶδομεν τίποτε, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφασίσσαμεν καὶ ἐφύγαμεν ἀφ' ἐσπέρας, οἱ μὲν πεζοὶ διευθύνθησαν εἰς δύσβατα καὶ κρημνώδη μέρη, ἐγὼ δὲ μὴ δυνάμενος ν' ἀκολουθῆσω αὐτοὺς εἰς ὅλα τὰ δύσβατα μέρη καθότι εἶχον μαζύ μου τὸ ἄλογόν μου εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον μεγάλην ἀδυναμίαν τὸ ὁποῖον ἐκαβαλήκευσα ἀπὸ τὴν Πολιανὴν καὶ μὲ ἐκατέβασεν εἰς τὰς ὑπρροίας τοῦ λόφου, ὅθεν ἠναγκάσθη νὰ τὸ ἀφήσω νὰ βαδίζῃ ὅπου αὐτὸ διευκολύνετο, ὅπου ἔφθασα εἰς τὸ πέρα μέρος τοῦ Τουρκολέα, ἀλλὰ συνηνητήθη μὲ ἐν μέρος ἰππικοῦ τοῦ ἐχθροῦ, αὐτὸς δὲ μὲ ὑπέλαβεν ὅτι ἤμην καὶ ἐγὼ ἐξ αὐτῶν διότι ἤτον νύκτα, ἕνας δὲ ἐξ αὐτῶν ἠθέλησε νὰ μὲ πλησιάσῃ καὶ μὲ ἠρώτησε λέγων μοι Τουρκικὰ, Νερεὶ γεκιτ ντέρσεν Γλεῦ, ὃ ἔστι πῶ ὑπάγεις ἀγαπητέ; ἐγὼ δὲν τοῦ ἀπήντησα, αὐτὸς δὲ ἐξηκολούθει νὰ μὲ πλη-

σιάζη, κατόπιν ἤρχοντο καὶ οἱ λοιποὶ, εὐτυχῶς ἐφθάσα εἰς τὸν διερχόμενον δρόμον τοῦ χωρίου Τουρκολέκα, ἠνάγκασα τὸ ἀλογόν μου καὶ διέφυγον ἐκ τῶν χειρῶν των, καθ' ὁδὸν δὲ εὔρον ἕνα Βαλ-τετζιώτην ὅστις εἶχε καὶ ἄλλοτε διέλθει τὸ μέρος αὐτὸ καὶ ἐγνώριζε τὸν τόπον, ὅπου διευθύνθημεν εἰς τὸ χωρίον Τουρκολέκα καὶ ἐμείναμεν ἕως ὅτου ἐφώτισεν. Ἐντεῦθεν δὲ ἀνεχωρήσαμεν καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν θέσιν τὴν καλουμένην Χειράδες ἢ χίλια κόκαλα, ὅπου εὔρομεν καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐδικούς μας καθὼς καὶ τὸν Γεναῖον Κολοκοτρώνην. Ἦλθεν εἰδήσις ὅτι ἀνερχήσαν ἵππεις τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν κάμπον, ἡμεῖς δὲ ἐτράπημεν εἰς φυγὴν, ὁ δὲ Κολιὸς ἐκ τοῦ Ντάρα κατὰ διαταγὴν τοῦ Γεναίου, ἠθέλησε νὰ τοὺς ἐμπολίση, ἕνας δὲ ἐκ τῶν πολλῶν τὸν ἐπυροβόλησε καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέθανε. Ἐγὼ δὲ ἀφοῦ εἶδον ἕνα τοιοῦτον ἀνέλπιστον, τοὺς ἐμούντζωσα καὶ ἐτράβιξα μόνος μου καὶ ἐφθάσα εἰς τὸ χωρίον Ἰσαρι, ὅπου δὲν εὔρον κανένα, ἐκεῖθεν δὲ μετέβην καὶ ἐφθάσα κατὰ τὸ ἐσπέρας εἰς Καρύταινα ὅπου ἐκεῖ εὔρον τὸν καπετὰν Μῆτρον ἐκ Βερτζοβζ μετ' ἕν μέρος χωριανούς του καὶ δύο ἐδικούς μου χωριανούς τὸν Ἄντ. Ἡλιόπουλον καὶ Γ. Μαριόλον, ὅπου ἐμείναμε τὸ ἐσπέρας καὶ πολὺ πρῶτ' ἀνεχωρήσαμεν καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἀγιαμονῆ πλησίον τοῦ χωρίου Βάνκου, πρὸς ἐλπίδα δὲ εἶδομεν μέρος ἱππέων τοῦ ἐχθροῦ, ἀνεχωρήσαμεν ἐντεῦθεν, καὶ ἐφθάσαμεν μετὰ μεσημβρίαν εἰς Τρίπολιν ὅπου τὴν εὔρομεν ἔρημον, εἶχαν δὲ βάλει φωτιὰν εἰς τοῦ Μπεκῆρ πικασὰ τὸ χάνι, ἐμείναμεν ὀλίγην ὥραν, ἐπήραμεν μερικὰ τελατῆνια καὶ ὅσα ἠδυνήθημεν νὰ φέρωμεν εἰς τὴν ῥάχην μας πρὸς χρῆσιν μας, ὅπου μετέβημεν εἰς τὸ χωρίον Ἀγιοργήτικα, ἐμείναμεν τὸ ἐσπέρας, συνηνητήθημεν μετὰ πολλοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, τὴν ἐπιούσαν ἀνεχωρήσαμεν καὶ μετέβημεν εἰς τὸ Παρθένιον πρὸς ἐλπίδα εἶδομεν καθελαρέους εἰς τὸν κάμπον τοῦ χωρίου μας, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἦλθε καὶ ὁ Ἰμβραῆμ μετ' ὄλον του τὸν στρατόν. Ἐντεῦθεν συνηνητήθη μετὰ τὸν καπετὰν Μῆτρον Βερτζοβίτην, ἐσκέφθημεν ἐν τῇ μεταξύ ἡμῶν ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο μας νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιο ὅπου ἐκεῖ εὐρίσκατο ἡ Κυβέρνησις ὅπως ὀδηγηθῶμεν, ἐάν ἦναι ἐλπίς, ὅθεν ἔπεσεν ὁ κληρὸς εἰς ἐμὲ, καὶ οὕτως παρέλαβον δέ-

κα συντρόφους μου και μετέβην εις Μύλους, όπου εκεί ευρον τον Ύψηλάντην μετὰ του Κωνστ. Μαυρομιχάλη και Μακρυγιάννη με ολίγους στρατιώτας, παρέστησα δὲ όλα, αυτοί δὲ με ἠναγκασαν νὰ περάσω εις Ναύπλιον, όπως προκαστήσω όλα αυτά, ἄφησα δὲ τους συντρόφους μου εις Μύλους, ἐγὼ δὲ μετέβην εις Ναύπλιον με μόνον τρεῖς συντρόφους μου, τους δὲ λοιπούς τους ἄφησα εις Μύλους, ἅμα ἔφθασα εις Ναύπλιον παρουσιάσθην εις τὴν Κυβέρνησιν και παρέστησα ὅτι ὁ Ἰμβριακὸς εἰσῆλθεν εις Τρίπολιν και ἴσως αὔριον θὰ τον ἔχωμεν ἐδῶ· ὁ δὲ κύριος Μπότσης μετὰ του Βρεσθένη και Σπυλιωτακῆ μου ἔλεγον παραμύθια τῆς Χαλιμᾶς. Τὴν ἐπιούσαν ἔφθασεν ὁ ἐχθρὸς εις Μύλους όπου εκεί εὔρε τον Ύψηλάντην μετὰ του Κωνσταντίνου και Μακρυγιάννη, ὅστις τους ἐπετέθη με μεγάλην ὀρμὴν, ἀλλ' εὔρε μεγάλην ἀντίστασιν ἀπὸ τους εκεί ολίγους εὐρισκομένους και δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμη βῆμα ἐμπρός. Τὴν ἐπιούσαν ἔστειλεν ἡ Κυβέρνησις διὰ μιᾶς Γολέτας τον λοχαγὸν Καμπρον Παπαδόπουλον με ἕνα λόχον τακτικῶς· ἀπαντες δὲ ὑπὸ τον Ύψηλάντην, Μαυρομιχάλην και Μακρυγιάννην μ. μούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχηγῶν των, ὡστε και του Ἰμβριακῆ τὰς ἀλλεπαλλήλους και λυσώδεις και διὰ πολλῶν δυνάμεων ἐπιθέσεις ἀπέκρουσαν, και τον θαυμασμόν του εκεί παραπλέοντος Γάλλου Νκυάρχου Δερεγνῆ ἐφήλυσαν, ὡστε ὁ Νκυάρχος τοσοῦτον τουμηρὰν και ἀνωφελῆ ἐθεώρησε τὴν ἀπόφασιν τῶν ολίγων εὐρισκομένων ἀπέναντι πολλαπλῆς ἐχθρικῆς δυνάμεως, ὡστε ἀπέβη εις τὴν ξηρὰν νὰ τους ἀποτρέψῃ, διότι ἀπαντες θ' ἀπωλεσθῶσιν εις μάτην, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τῶν εκεί εὐρισκομένων ἀρχηγῶν ἦτον ἡ ἐξῆς. Κάλλιον ν' ἀποθάνωμεν ἅπαξ. Ἡ δὲ Γολέτα ἡ ὁποία μετέφερεν ὅλους ἡμᾶς ἀπὸ τὸ Ναύπλιον εις Μύλους ἀπεσύρθη ολίγον ἀνοικτὰ πρὸς τὸ μέρος του Τζιβερίου και τοι ἤρχισε με τὰ κανόνια, ὡστε ἠναγκασθησαν πρὸς τὸ ἐσπέρας τῆς δευτέρας ἡμέρας και ἀπεσύρθησαν πρὸς τὸ Ἄργος, και ἐξηκολούθει τὸ ἱππικὸν του ἐχθροῦ καταστρέφον όλα τὰ χωρία του κάμπου διὰ του πυρός· μέρος δὲ ἐκ του ἐχθρικοῦ ἱππικοῦ ἔφθασεν ἕως εις τὴν Γλυκιὰ· ἠναγκάσθη ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐπιστρέψῃ εις Τρίπολιν διότι ἔλαβεν εἰδησιν ὅτι ὁ Κολοκοτρῶνης ἐνεφανίσθη εις Τρίκορρα με μεγάλως

δυνάμεις στρατοῦ. Ὁ δὲ Κολοκοτρώνης μαθὼν τὴν εἰς Μύλους ἀφίξιν τοῦ ἐχθροῦ, ἔτρεξε μεθ' ὅλου τοῦ στρατοῦ ὅπως δυνηθῆ καὶ πολιορκίᾳ αὐτὸν εἰς Ἄργος, ἀλλὰ καθ' ὁδὸν συννητήθη μὲ τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τοῦ ἰππικοῦ εἰς θέσιν Δαοῦλι καὶ οὕτω ἐτρόπησαν οἱ ἐδικοί μας εἰς φυγὴν, ὁ μὲν Κολιοπούλος μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του κατέλαβε τὴν θέσιν Γύρον, ὁ δὲ Γεροκολοκοτρώνης τὸ μέρος Παρθένι, ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντισταθῶσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ δὲ Ἰμβροκήμης διήλθε καὶ μετέβη εἰς Τρίπολιν. Ἡμεῖς δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦ τότε ὀπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Ἀδάμ Δούκα παρευρισκόμεθα πάντοτε ἀπὸ Ἀγιοργήτικα μέχρι Γύρου παρατηροῦντες τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης βλάβης. Μετὰ παρέλευσιν δὲ μικροῦ χρόνου ὁ Γεροκολοκοτρώνης παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Χαντζῆ-Μιχάλη μὲ ἓν μέρος μικροῦ ἰππικοῦ καὶ μετέβη εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ Ἀχλαδοκάμπου εἰς τὸ λεγόμενον χωρίον Ἀνδρίτζαινα τζιφλίκιον τοῦ Παπαζογλου. Προσεκλήθημεν πρὸς τοῦ Γέρου πάντες οἱ πέριξ τῆς περιφερείας καὶ ἐνώθημεν μετὰ τοῦ ἰππικοῦ, καθὼς Ἀχλαδοκαμπίταις, Βερτζοβίταις, Ἀγιοργήταις καὶ πολλοὶ ἄλλοι, καὶ μετέβημεν εἰς τὸ χωρίον Μειμῆταγα τῆς περιφερείας Τεγέας, ὅπου ἐπετέθημεν κατ' αὐτῶν συμποσούμενοι πλέον τῶν 300, οἱ ὅποιοι διοικοῦντο ἀπὸ ἀξιωματικούς Γάλλους, ἐκτὸς τῶν ἀξιωματικῶν οὐδεὶς ἄλλος ἐσώθη. Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον διετάχθη ὁ Φαβιὲς μετὰ τοῦ Ἀνδρέα Λόντου καὶ Κανέλλου Δεληγιάννη καὶ πολλῶν ἄλλων ἡμῶν, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀκολουθήσωμεν πρὸς ἄλλωσιν τοῦ φρουρίου Τριπύλεως, ἀλλ' ἀπετύχαμεν, ὁ μὲν Φαβιὲς ἀνεχώρησε κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δὲ Κανέλλος Δεληγιάννης μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ὄλων ἡμῶν, ἐμείνουμεν κατέχοντες τὸ χωρίον Στενόν' ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐξήλθε μέρος ἰππέων πρὸς τὸ μέρος Μάκρη, ἡμεῖς δὲ εὐρισκόμενοι ἐν τῷ χωρίῳ Στενῶ μετέβημεν εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποῖον ἠθελον ἐπιστρέψαι καὶ ἐνέδρευον, καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τους τοὺς ἐπετέθημεν, ἐκρατήσαμεν εἰς τὸν τόπον ἑπτὰ, τοὺς ἐπήραμε τρία ἄλογα τῆς καθάλας καὶ πέντε φορτηγὰ, ἐλευθερώσαμε καὶ ἓνα παπὰ ἀπὸ τὸ χωρίον Μουζάκι τὸν ὅποῖον εἶχον αἰχμαλωτίσει εἰς τὸ χωρίον του.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον ἐγένετο ἀπόφασις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως καὶ αὖθις μεταβῶμεν πρὸς ἄλωσιν τοῦ φρουρίου Τριπόλεως, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εὐρισκόμεθα εἰς Ἀγιοργήτικα καὶ παρετηρούσαμε τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ γράφω εἰς τὴν Κυβέρνησιν· κατὰ σύμπτωσιν μεταβαίνων ὁ Γεροκολοκοτρώνης μετὰ τοῦ υἱοῦ του Γεναίου, Τζόκρη καὶ ἄλλων πολλῶν εἰς Βερτζοβᾶν, συνηνητήθη μετὰξὺ Ἀχλαδοκάμπου καὶ Δαουλίου ὁ Γραμματοκομιστής μου τὸν ὁποῖον ἐγνώριζον ὅτι ἦτον ἐδικὸς μου καὶ μὲ πολλὰς ὕβρεις τοῦ ἐπῆραν τὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν γράμματά μου τὰ ὁποῖα ἐγχειρίσαν εἰς τὸν Γέρον λέγοντες. « Ἴδου ὁ φίλος σου ἔχει ἀλληλογραφίαν μὲ τοὺς μεγάλους, ὁ δὲ Γέρος ἐτράθηξεν εἰς Βερτζοβᾶν καὶ ὁ Τζόκρης ἦλθεν εἰς Ἀγιοργήτικα ὅπου ἐκεῖ εὐρισκόμην ἐγὼ. Τὴν ἐπιούσαν μοὶ εἶπεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταβῶμεν εἰς Βερτζοβᾶν ὅπου ἐκεῖ εἶναι καὶ ὁ Γέρος, ὅπου θέλομεν ὀδηγηθεῖ, καὶ οὕτω μετέβημεν εἰς Βερτζοβᾶν ὅπου εὕρομεν τὸν Γέρον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μήτρου Μπαμπανικολοῦ μὲ τὸν Φωτάκον, Μιχαὴλ Οἰκονόμου καὶ μὲ ἄλλους δύο ἐξ ὧν ὁ μὲν ἐκαλεῖτο Μουσιῦ Μιλαβελάς, ὁ δὲ ἄλλος Διον. Πέτας, ὅστις μὲ ὑπεδέχθη μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι δὲν στηριζομαι εἰς τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἀνήκω καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρεκτρέπωμαι, ἐγὼ δὲ ἠναγκάσθην νὰ τοῦ εἶπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν ὅτι προλαβόντως ἐπαρκαπονέθην εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μου ἐξοφλήσῃ τὴν ὑπάρχουσαν ὁμολογίαν μισθοῦ τοῦ Ἀπριλίου παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου διὰ 1250 γρόσια τὰ ὁποῖα μοῦ ὑπεσχέθησαν, μὲ τὴν παρατήρησιν νὰ μένω πάντοτε νὰ προσέχω τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης βλάβης, καὶ οὕτω νομίζω ὅτι δὲν ἠμάρτησα, τὴν ἐπιστολήν μου τὴν ἔχετε καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι σὰς λέγω ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μοῦ ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι δὲν μὲ συνεριζεται διότι καὶ ἐγὼ δὲν συνερισθηκα ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ ἔστειλαν εἰς τὸ Μοναστήρι τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ τῆς Ὑδρας, μοῦ ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι πολλοὶ ὀπλαρχηγοὶ ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἔλαβαν τὴν κουταμάρα ὅτι εἶναι καλὸν δι' ὅλους ἡμᾶς τοὺς στρατιωτικοὺς νὰ βγάλωμεν ἀπὸ τὴν ἀράδα μερικοὺς καλαμαράδες διὰ νὰ κυβερνώμεν ἡμεῖς, ἀνάγκη πᾶσα, ἐζήτησαν μὲ τὸν ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἐμὲ

ἀπεσπλημένον Ὀδυσῆα Ἀνδρουτῆζον τὴν συγκατάθεσίν μου. Πρὸς ἀπάντησιν δὲ τοῦ φίλου εἶπον ὅτι, ὅλα τὰ παιγνίδια τὰ παίζει ὁ κασιδης, ἀλλὰ τὸ κλοτσοσκοῦφι δὲν τὸ παίζει. Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι ἡμεῖς χωρὶς τοὺς πολιτικούς καὶ οἱ οἱ πολιτικοὶ χωρὶς ἡμῶν σῶμα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ υπάρξῃ, οὔτε καὶ ἡμεῖς χωρὶς τοὺς πολιτικούς καὶ οἱ οἱ πολιτικοὶ χωρὶς ἡμῶν ὥστε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοῦ γνωρίζω καλὰ ἄλλοι μὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν τῆς Ῥωσσίας καὶ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν χαιρεῖ εὐνοίαν καὶ συμπάθειαν ἐκάστης Δυνάμεως, ὥστε αὐτοὶ μίαν ἡμέραν θέλουν φανεῖ χρήσιμοι εἰς αὐτὸ τὸ δυστυχημένον ἔθνος καὶ μὲ τὰ μυκλὰ ὅπου ἔχομεν ἡμεῖς, χωρὶς τὴν προστασίαν τῶν Δυνάμεων δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ κάμωμεν τίποτε, καὶ ἀφήστέ με εἰς τὴν φτώχεια μου.

Ἀφοῦ δὲ ἐσυναχθήμεν εἰς Βερτζοβῆ καὶ Ἀγιοργήτικα ὅλος ὁ στρατὸς ἀφ' ἐσπέρας ἀνεχωρήσαμεν καὶ διηρέθημεν εἰς τρία σώματα, ὁ μὲν Γενικὸς ἀρχηγὸς εἰς θέσιν ἁγίου Ἀθανασίου Πόρτα μετὰ τῶν Καρυτινῶν καὶ λοιπῶν, ὁ δὲ Π. Ζαφειρόπουλος μεθ' ὅλων τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του εἰς τὴν τοῦ Μισθρὸς πόρταν, ἡμεῖς δὲ εἰς θέσιν Ἀναπλοῦ πόρταν κατὰ τὸ σύνθεμα τὸ ὁποῖον μᾶς εἶχε δοθῆ περιμένοντες, ἕως οὐ ἐφωτήσαμεν, ἀλλὰ δυστυχῶς ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶχον ἀναχωρήσει καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ὁ ἐχθρικός στρατὸς μὲ τὸ ἱππικόν του καὶ μᾶς ἐπετέθη, οἱ ἐδικοί μας ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἐγὼ δὲ ἔμεινα εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος, προτρέπων καὶ ἐνθαρύνων τοὺς πεζοὺς, καὶ πολλακίς ἄφηνα τοὺς πισηνοὺς καὶ ἔφθανα τοὺς μπροστινοὺς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐστάθη ἀδύνατον, ἀλλὰ καθ' ὁδὸν ἐφθάσαμεν εἰς τὸς ποταμὸν τὸν διερχόμενον μεταξὺ Θάνα καὶ ἁγίου Σώστη, ὅστις διέρχεται ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος τῆς Μαντινείας, εἰς τὸν ὁποῖον εὔρομεν μεγάλην δυσκολίαν ὥστε νὰ τὸν διέλθωμεν, διότι κατὰ πρῶτον ἦτο γεμάτος νερὸν καὶ κατὰ δεύτερον πολὺ βαθύς, ὥστε δι' ἐμὲ ἦτο τὸ χεῖριστον, ἔτρεξα εἰς πολλὰ μέρη διὰ νὰ εὔρω εὐκαιρίαν νὰ διέλθω, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον, ὥστε οἱ ἐμπροστινοὶ ἱππεῖς ἔδωσαν τὴν προσοχὴν των εἰς ἐμὲ καὶ οὕτως ἠναγκάσθη νὰ παρκιτήσω τὸ ἄλογον τὸ ὁποῖον ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸ τὸ μέρος τῆς

μεσημβρινῆς πλευρᾶς ὅπου οἱ ἔμπροστινοὶ ἔτρεξαν διὰ τὸ ἄλλο γιν, ἐγὼ δὲ μόλις ἠδυνήθην ν' ἀπέλθω εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ ποταμοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ καβελαρέοι ἔφθασαν εἰς τὸν ποταμὸν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἦτον εὐκολὸν ν' ἀπεράσουν, ὅλοι μὲ ἐπυροβόλησαν, ὥστε ἔλαβα τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἔφθασα τοὺς ἐδικοὺς μας, ἀπελπισθεὶς δὲ τοὺς ἐπετέθην διὰ τοῦ ξίφους καὶ μόλις ἠδυνήθην νὰ τοὺς σταματήσω, ἐκεῖ δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἐχάθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων, καθὼς καὶ ὁ πρῶτος μου ἐξάδελφος Κωνσταντῖνος, χάριν δὲ τοῦ ἐξαδέλφου μου ἠναγκάσθην νὰ στείλω ἐπὶ τούτῳ ἄνθρωπον ἐδικόν μου μὲ γράμμα μου εἰς τὸν ἐν Τριπόλει εὐρισκόμενον Γάλλον ἀξιωματικὸν ὀνόματι Σουλεϊμὰν Μπέην ὅπως δυνηθῶ καὶ ἀνταλλάξω μὲ ἕνα στενὸν συγγενῆ τοῦ Ἰμβραϊμῆ τὸν ὁποῖον εἶχα πιάσει εἰς τὴν Κλεισούρα ὅταν ἀπέρασεν ἀπ' ἐδῶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἐπήγγινε διὰ τὰ φρούρια Μεθώνης καὶ Κορώνης, λαβὼν δὲ τὴν ἐπιστολὴν μου καὶ τοῦ ἰδίου ἰδιογράφου ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Σουλεϊμὰν Μπέην, τὴν ἐπιούσαν μοῦ ἔστειλε πέντε ἵππεῖς εἰς Ἀγιωργήτικα μετὰ τῶν ὁποίων ἦλθουμιν εἰς ἐξήγησιν, τοὺς ὁποίους ἐπεριποιήθη καὶ μοῦ ὑπεσχέθησαν ὅτι ὕψι μόνον τὸν ἐξάδελφόν μου δύναμιν ν' ἀνταλλάξω, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἄλλους ζητήσω, ἐγὼ δὲ διὰ νὰ τοὺς βάλω εἰς περισσύτεραν ἐνέργειαν πρὸς ἀνεύρωσιν τοῦ συγγενοῦς μου, τοὺς παρεκάλεσα καὶ ἔμειναν ἕως οὗ ἔστειλα καὶ ἔφερον τὸν ἴδιον αἰχμαλῶτον τὸν Χουσεῖν Ἀγᾶ καὶ τὸν εἶδον, μοῦ ὑπεσχέθησαν δὲ ὅτι θὰ βεβαιώσουν τὸν Σουλεϊμὰν Μπέην περὶ τῆς υπάρξεως τοῦ Χουσεῖν Ἀγᾶ, καὶ θὰ ἐξετάσουν ἀκριβῶς περὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ ἐξαδέλφου μου, ἀμφιβόλων δὲ ὅτι ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι καὶ διήλθεν ἐκ Τριπόλεως ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὅλους τοὺς ἐν Τριπόλει αἰχμαλώτους καὶ μετέφερον εἰς τὰ φρούρια, ὅθεν μετὰ παρελευσιν τριῶν ἡμερῶν μοῦ ἔστειλε τρεῖς ἵππεῖς καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ὅπου προλαβόντως ἐξηγήθημεν, καὶ μοῦ εἶπον νὰ προσδιορίσω τόπον διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ σκεφθῶμεν τὸ μέσον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ἐγὼ δὲ τοῦ προσδιώρισα τὴν ἡμέραν καὶ τὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου μετέβην καὶ παρευρέθην εἰς Τζαρνοβίστρα ὅπου ὑπάρχει ἕνα ἐρημοκλήσι ἕως σήμερον, μετὰ

παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας ἐνεφανίσθη ὁ Σουλεϊμάν Μπέης με ὀλίγους ἱππεῖς καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχον προσδιορίσει ὅπου καὶ ἡμεῖς εὐρέθημεν, ἀμέσως ἤλθεν εἰς ἡμᾶς μόνος του καὶ μοῦ ἔδωσε τὸ χέρι λέγον μοι, λυποῦμαι φίλε, ἀνερευῶν, ἐσάθη ἀδύνατον νὰ εὔρω τὸν στενὸν συγγενῆ σας εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ αἰχμαλώτους, ἔσω δὲ βέβαιος ὅτι ὄχι εἰς τὰ ἐν Μεσσηνιακῷ κόλπῳ φρούρια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πλεον μεμακρυσμένα μέρη τῆς Αἰγύπτου ἐὰν ὀπάρχη ἐν ζωῇ χάριν τοῦ Χουσεῖν Ἀγᾶ θέλει φροντίσει νὰ τὸν εὔρη, ἀλλὰ νομίζω καλὸν νὰ βάλῃται τὸν ἴδιον νὰ κάμη ιδιογράφων πρὸς τὸν Ἰμβραήμ Πασσᾶν ὅτι εὐρίσκεται αἰχμάλωτος εἰς χεῖρας σας, ἐπίσης δὲ νὰ βεβαιώσω καὶ ἐγὼ τὰ καθέκαστα, ὥστε νὰ στείλετε ἐπὶ τούτου ἄνθρωπον ἐδικόν σας ὅπως μεταβῆ εἰς τὰ φρούρια καὶ δώσῃ ἰδιοχειρῶς εἰς τὸν Ἰμβραήμ τὰ γράμματά σας. Ἐμείναμεν δὲ ὅλην τὴν ἡμέραν, ἔφερον δὲ ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τῶν Βαρσῶν τρία σφαγτὰ ψημένα καὶ κρασί ἄφθονον ὅπου διεσκαδάσαμεν μέχρι τῆς ἐσπέρας, ἤλθομεν δὲ εἰς ἐξηγήσεις καὶ με ἐπρότρεπον νὰ ἔλθω εἰς ὑπηρεσίαν Βασιλικὴν διὰ νὰ εὐτυχῆσω καὶ ὅτι τοιαύτην εὐκαιρίαν δὲν θὰ τὴν εὔρω ἐν ὅλῃ μου τῇ ζωῇ, ἐξ ὅλων δὲ τῶν προτροπῶν ἢ περιέργειά του ἦτο νὰ μάθῃ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκεται ὁ Ἰμβραήμης καὶ ὁποίας ἐξωτερικὰς εἰδήσεις ἔχομεν, ἐγὼ δὲ τὸν ἐβεβαίωσα ὅτι αἱ τρεῖς μεγάλαι δυνάμεις προστάτριαι Γαλλία, Ἀγγλία καὶ Ῥωσία ἐκ συμφώνου μᾶς ἀποστέλουν Κυβερνήτην τὸν Ἰωάν. Καποδίστριαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν, ἐπίσης δὲ τὸν ἐκολάκευσα διὰ τῶν ἐξῆς λόγων, ὅτι ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης καθόσον ἡ καταγωγὴ σας εἶναι ἀπὸ φιλελεύθερον ἔθνος καὶ οὐδέποτε πιστεύω ὅτι τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα θὰ σας ἐπιτρέψουν νὰ συμμερισθῆτε τὰ αἰσθήματα τοῦ βραβάρου ἔθνους διὰ νὰ μείνη τὸ ὄνομά σας εἰς τὴν ἱστορίαν, καλὸν νομίζω νὰ παύσητε ἀπὸ τοῦ νὰ φέρησθε ἐχθρικῶς μέχρις οὐ εἶδομεν ὁποῖον μέτρον θέλει ληφθῆ, αὐτὸς δὲ μοῦ εἶπεν ὅτι κατ' αὐτὰς περιμένω ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἰμβραήμ Πασσᾶν καὶ ὅτι θὰ μοῦ γράψῃ, θέλει κάμει ἐπανειλημμένως δὲ μοῦ εἶπεν ὅτι κάμω καλὰ νὰ προσέλθω εἰς ὑπηρεσίαν Βασιλικὴν καὶ ὅτι μίξν ἡμέραν θέλω εὐρεθῆ μεταμελημένος, ἐγὼ δὲ

τοῦ ἀπήντησα ὅτι, ὅταν ὅλοι ἐκ συμφώνου ἀπεφασίσαμεν νὰ λάβωμεν τὰ ὄπλα κατὰ τῆς τυραννίας, ἐδώσαμεν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου καὶ Παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ πολεμήσωμεν μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, καὶ κάθε τίμιος καὶ πιστὸς πρέπει νὰ φυλάττη μὲ πᾶσαν θυσίαν τὰς ὑποσχέσεις του. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγων ἡμερῶν συνηντήθη ἐν Ναύπλιον μετὰ τοῦ Σαράντου Παπαγιάννη ἀπὸ τὸ Βαλτέτζι ὅστις διεπραγματεύετο μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔπως λάβῃ ἀδειαν καὶ μεταβῇ εἰς τὸ ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ φρούριον πρὸς ἀνεύρεσιν μιᾶς ἐπ' ἀδελφῆ ἀνεψιάς του κόρης τοῦ Μάρκου Κολοκοτρώνη τὴν ὁποίαν εἶχον αἰχμαλωτήσῃ, ὥστε μετέβη ὁ ἴδιος καὶ ἐρευνήσας εὔρε τὴν ἀνεψιά του, ἐρεῦνης δὲ γενομένης διὰ τὸν ἐξάδελφόν μου παρὰ τοῦ Ἰμβραῆμ, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ ζωῇ. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡμεῖς εὐρισκόμενοι εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος τῆς Μονῆς τῶν Βαρσῶν, εἶδομεν εἰς κίνησιν ὅλον τὸν στρατὸν νὰ ἐργάζεται πρὸς κατεδάφισιν τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρουρίου πλέον τῶν 15 ἡμερῶν καὶ μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἀνεχώρησε χωρὶς ν' ἀφήσῃ οὔτε ἴχνας οἰκοδομῆς.

Περίοδος Β'. Ἄριθ. 345.

Ἡ προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἐκτελεστικὸν σῶμα δυνάμει τοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου Διατάττει.

Α'.) Ὁ κ. Κωνστ. Διαμαντόπουλος ἀπὸ Ἀγιοργήτικα προβιβάζεται εἰς τὸν βαθμὸν Ταξιαρχίας.

Β'.) Τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην.

Ἐν Κρανιδίῳ τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1824.

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Π. Μπότσης, Ἰωάν. Κολέτης, Ἀναγ. Σπυλιωτάκης.

Ὁ προσωρινὸς γενικὸς Γραμματεὺς

Π. Ρόδιος.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Δημ. Τομαράς.

Περίοδος Β'.

Ἄριθ. 1237.

Προσωρινή διοίκησης τῆς Ἑλλάδος
Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τὸν κύριον Κωνσ. Διαμαντόπουλον ἀπὸ Ἀγιοργήτικα.

Ἡ σεβαστὴ διοίκησης διὰ σημερινῆς ἐπιταγῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 345 διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκδουλεύσεις σου, στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν σου καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν εὐπείθειάν σου σὲ προβιβάζει εἰς τὸν βαθμὸν τῆς Ταξιαρχίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐνῶ σοὶ ἐμπερικλείει ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς ταύτης σὲ συγχαίρει διὰ τὸν προβιβασμὸν τοῦτον εὐελπές ὅτι ἢ ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως τιμὴ αὐτῆ καὶ εὐνοια, θέλει ἐξάψει εἰς τὴν ψυχὴν σου νέον ὑπὲρ τῆς πατρίδος ζῆλον εἰς περισσοτέρας ἐκδουλεύσεις.

Τὸ παρὸν ἐπέχει τόπον διπλώματος δι' οὐ θέλουν σὲ ἀναγνωρίζει τοιοῦτον ἄπαντες οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ, ἕως ὅτου σοὶ δοθῇ ἐν καιρῷ ἀρμοδιωτέρῳ τὸ καθ' αὐτὸ ἐν τάξει.

Ἐν Κρανιδίῳ τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1824.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν τοῦ πολέμου

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς
Δημ. Τομαρᾶς.

Περίοδος Γ'.

Ἄριθ. 3024.

Προσωρινή διοίκησης τῆς Ἑλλάδος
Τὸ ἐκτελεστικὸν σῶμα.

Δυνάμει τοῦ 9N τοῦ νόμου τῆς Ἐπιδιᾶρου
Διατάττει

Α'.) Ὁ κ. Κωνσ. Διαμαντόπουλος προβιβάζεται εἰς τὸν βαθμὸν τῆς χιλιαρχίας.

Β'.) Τὸ ὑπουργ. τοῦ πολέμου νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην.

Ἐν Νεαυπλίῳ τὴν 12ην Φεβρουαρίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κουντουριώτης, Γκίκας Μπότσης, Ἀναγν. Σπυλιωτάκης,
Κωνσ. Μαυρομιχάλης.

Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς

Α. Μαυροκορδάτος

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς
Δημ. Σαλτέλης.

Περίοδος Γ'. Ἄριθ. 2399.

Προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τὸν κύριον Κωνστ. Διαμαντόπουλον.

Ἡ σεβαστὴ διοίκησις διὰ τὰς πιστὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις σου μὲ διαταγὴν τῆς ὑπ' ἄριθ. 3024 σὲ προβιβάζει εἰς τὸν βαθμὸν τῆς χιλιαρχίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐνῶ σοὶ δίδει τὴν χαροποιὰν ταύτην ἀγγελίαν. σοὶ ἐμπερικλείει καὶ ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς ταύτης βέβαιον ὅτι ἢ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τιμῆ αὐτῆ, θέλει ἐξάψει εἰς τὴν ψυχὴν σου νέον ὑπὲρ πατρίδος ζῆλον εἰς περισσοτέρας ἐκδουλεύσεις.

Τὸ παρον ἐπέχει τόπον διπλώματος, δι' οὗ θέλουν σὲ γνωρίζει τοιοῦτον ἅπαντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἕως ὅτου σοὶ δοθῇ τὸ καθ' αὐτὸ ἐν τάξει εἰς κχιρὸν ἀρμοδιώτερον.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 12ην Φεβρουαρίου 1825.

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν πολεμικῶν

Α. Παπαγεωργίου, Ἀλ. Βλαχόπουλος.

Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς

Δημ. Τομαρᾶς.

Ἄριθ. 14,379. Περίοδος Γ'.

Προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ἐκτελεστικὸν σῶμα.

Δυνάμει τοῦ 3N τοῦ νόμου τῆς Ἐπιδάουρου

Διατάττει

Α'.) Ὁ κύριος Κωνστ. Διαμαντόπουλος προβιβάζεται εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀντιστρατηγίας.

Τὸ ὑπουρ. τοῦ πολέμου νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 12ην Νοεμβρίου 1825.

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Γκίλιας Μπότασης, Ἀναγ. Σπυλιωτάκης, Ἰωάν. Κολέτης.

Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς

Α. Μαυροκορδάτος.

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ πολέμου

Δημ. Σαλτελής.

Ἄριθ. 13,452. Περίοδος Γ'.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου

Πρὸς τὸν γενναϊότατον κύριον Κωνστ. Διαμαντόπουλον.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις διὰ τὰς πιστὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις σου, δι' ἐπιταγῆς αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 14,379 σὲ προοιβάσει εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀντιστραταγίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σπεύδει νὰ σᾶς ἀναγγείλη τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀγγελίαν, βέβαιον ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως τιμὴ αὐτῆς, θέλει ἐξάψει εἰς τὴν ψυχὴν σου νέον ζῆλον καὶ προθυμίαν.

Τὸ παρὸν ἐπέχει τόπον διπλώματος ἕως οὐ νὰ δοθῇ τὸ τακτικὸν ἐν καιρῷ ἀρμοδιωτέρῳ, δι' οὐ θέλουν σὲ ἀναγνωρίζει τοιοῦτον ἀπαντες τῆς ἐπικρατείας οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοί. Σοὶ ἐγκλείεται καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐπιταγῆς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14ην Νοεμβρίου 1825.

Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ πολέμου

A. M. Ἀδάμ. Δούκας

Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς Δημ. Σαλτέλης.

Ἄριθ. 494. Περίοδος Γ'.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον.

Δηλοποιεῖ ὅτι, ὀφείλονται εἰς τὸν κ. Κωνστ. Διαμαντόπουλον γρῶσια 1250 πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 8,104 διαταγῆς αἰτήσεως ὑπ' ἀριθ. 7,249 καὶ τῆς οἰκονομίας ὑπ' ἀριθ. 1472 δι' ἐξόφλησιν μηνιαίου μισθοῦ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου. Καὶ εἰς ἐνδειξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 20ην Νοεμβρίου 1825.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Ἀναγ. Μοναρχίδης, Γ. Παπαηλιόπουλος.

Ἄριθ. 603. Τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον.

Δηλοποιεῖ ὅτι, ὀφείλονται εἰς τὸν Κωνστ. Διαμαντόπουλον γρῶσια 4,160 διὰ λογαριασμὸν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3,020 διαταγῆς τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς διὰ στρατ. μισθοὺς ἀπὸ 1ης 8βρίου ἕως τέλους Ἀπριλίου. Θέλουν δὲ τῷ πληρωθῆ παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2αν Νοεμβρίου 1826.

Ἡ ἐπιτροπὴ

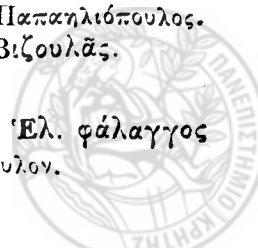
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Α. Ζαφειρόπουλος, Γ. Παπαηλιόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ἰω. Βιζουλᾶς.

Ἄριθ. 181.

Ἡ διοίκησις τῆς 12ης τετραρχίας τῆς Β. Ἑλ. φάλαγγος

Πρὸς τὸν λοχαγὸν Κωνστ. Διαμαντόπουλον.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2,723 διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Πελοποννήσου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ἀπριλίου, καὶ 12 Μαΐου τοῦ 1836, ἐσωκλείεται ἐνταῦθα εἰς ἀργυροῦς σταυροὺς ὅσους σᾶς δίδεται παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις σας εἰς τὸν ἱερόν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Ἐν Τριπόλει τὴν 2αν Μαΐου 1836.

Ὁ τετράρχης

Δ. Πλαπλούτας συνταγματάρχης.

Ἀριθ. 10,660. Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Πρὸς τὸν προικοδοτημένον λοχαγὸν τῆς φάλαγγος Κωνσ. Διαμαντόπουλον.

Κοινοποιεῖται εἰς ὑμᾶς ὅτι, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ἰουνίου τ. ε. Β. Διατάγματος, εὐηρεστήθη νὰ σᾶς ὀνομάσῃ πραγματικὸν λοχαγὸν τῆς φάλαγγος καὶ νὰ σᾶς χορηγήσῃ τὴν διαφορὰν τῆς φαλαγγητικῆς προικοδοτήσεως μεταξὺ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ καὶ ὑπολοχαγοῦ.

Τὸ προικοδοτικὸν σας Γραμματίον θέλει σᾶς σταλῆ ὅσον οὔπω.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19ην Ἰουνίου 1844.

Ὁ ὑπουργὸς

Ἄνδρ. Λόντος.

Ἀριθ. 6,173. Ἡ Μοιραρχία Ἀρκαδίας.

Πρὸς τὸν λοχαγὸν τῆς προικ. φάλαγγος Κωνσ. Διαμαντόπουλον Εἰς Ἀγιωργήτικα.

Ὅπισθογράφως σᾶς κοινοποιούμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 26,850 διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πρὸς γινῶσιν σας.

Ἐν Τριπόλει τὴν 26ην Νοεμβρίου 1875.

Ὁ Μοίραρχος

Κοινοποιήσατε εἰς τὸν λοχαγὸν τῆς προικοῦ φάλαγγος Κωνσ. Διαμαντόπουλον διαμένοντα εἰς Τρίπολιν, ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 19ης τρ. μην. Β. Διατάγματος ἀνεκλήθη εἰς τὴν ἐνεργὸν φαλαγγα καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀποδοχῶν του θέλει κρατεῖσθαι τὸ τέταρτον πρὸς ἀποτίσιν τοῦ Γραμματίου ὅπερ ἔλαβεν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21ην Νοεμβρίου 1875.

Ὁ ὑπουργὸς

Γ. Καραϊσκάκης.

Ἀριθ. 1531.

Ἡ Μοιραρχία Ἀρκαδίας

Πρὸς τὸν ταγματάρχην τῆς ἐνεργοῦ φαλ. Κ. Διαμαντόπουλον.

Όπισθογράφως σᾶς κοινοποιουµεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 7,241 διαταγὴν τοῦ ὑπουργ. τῶν στρατιωτικῶν πρὸς γνῶσιν σας.

Ἐν Τριπόλει τὴν 1ην Ἀπριλίου 1876.

Ὁ Μοίραρχος

Κοινοποιήσατε εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν διαμένοντας κατὰ ἄξιωματικούς τῆς φάλαγγος, ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 25ης Μαρτίου Β. διατάγματος προὐβιβάσθησαν ταγματάρχαι, οἱ λοχαγοὶ Διαμαντόπουλος Κ. Ρηγόπουλος Θ. καὶ Οἰκονόμου Σταμάτης.

Ἀναφέρατε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29ην Μαρτίου 1876.

Ἄριθ. 5,554.

Ἡ Μοιραρχία Ἀρκαδίας.

Πρὸς τὸν ἀντισυνταγματάρχην τῆς φάλαγγος κ. Κωνστ. Διαμαντόπουλον.

Ἐνισθά.

Όπισθογράφως κοινοποιουµεν ὑμῖν τὴν ὑπ' ἀριθ. 31,503 διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πρὸς γνῶσιν σας.

Ἐν Τριπόλει τὴν 22αν Μαΐου 1882.

Ὁ Μοίραρχος

Κανελλόπουλος.

Ἄριθ. 31,503.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Πρὸς τὴν Μοιραρχίαν Ἀρκαδίας.

Κοινοποιήσατε εἰς τὸν αὐτόσε διαμένοντα ταγματάρχην τῆς ἐνεργοῦ φάλαγγος Κωνστ. Διαμαντόπουλον, ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 14ης μεσοῦνου Β. διατάγματος προὐβιβάσθη κατ' ἐκλογὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17ην Μαΐου 1882.

Ὁ ὑπουργὸς

Χ. Τρικούπης.

Εἰς τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον.

Ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη

Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεΐναι

Κεῖμεθα ἀγηράντω χρώμενοι εὐλογίῳ.

Ἄξιοι μὲν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης μάλιστα, εἶναι οἱ δημοσιεύοντες τοιαῦτα ἔργα, διότι διὰ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν, θὰ πολλαπλασιασθῶσι τὰ πρὸς μίμησιν παραδείγματα ὑπὸ τε τῶν ζώντων καὶ τῶν μεταγενεστέρων· εἴθε δὲ ἡ θεία πρόνοια ν' ἀνταποδώσῃ διὰ τῶν πλουσίων αὐτῆς δωρεῶν πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος, πολλαπλασίονα τὴν ἀμοιβὴν πᾶσι τοῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιούτων εὐσεβῶν εὐχῶν καὶ ἐθνικῶν ἐπιθυμιῶν ἀγωνισαμένοις, καὶ εἰς τὴν παροῦσαν καὶ μέλλουσαν ζωὴν. Ἀμήν.